

Nocturnă la Onaș

Biblioteca Centrală Regională Hunedoara-Dava

PRIN ÎNFĂPTUIREA HOTĂRIRII PLENAREI C. C. AL P. C. R. DIN 27-28 MARTIE

VALORIFICAREA SUPERIOARĂ A EXPERIENȚEI SPECIALIȘTILOR

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Hotărârea Plenarei C.C. al P.C.R. din 27-28 martie a fost primită cu un viu interes de toți lucrătorii unității noastre. Discuții înalte au subliniat faptul că măsurile pe care partidul le preconizează astăzi se încadrează într-un întreg ansamblu, că ele continuă și aprofundează alte măsuri anterioare cu privire la profilarea și specializarea producției în unitățile agricole de stat. Hotărârea ilustrează, după părerea mea, salți calitative pe care le-a înregistrat, în ultima perioadă, agricultura de stat și pune de acord forma sub care ne desfășurăm până acum activitatea cu conținutul nou al acestei activități. Oricare din paragrafele hotărârii poate reprezenta, pentru fiecare din noi, pasul dintr-un al unuia plan concret de muncă, o perspectivă reală de care ne vom apropia. În ceea ce ne privește, am fost informați că devenim întreprindere avicolă, combinatul nostru se vor aronda fermele care vor

LA COMBINATUL AVICOL M. KOGĂLNICEANU

lua ființă pe teritoriul celorva actuale gospodării de stat. Practic, aceste unități deplin de vedere tehnic, de noi. Noi le expediam material pentru sortare și le livram păsări pentru sectoarele lor de produc-

ție. La o privire mai atentă, este evident că ne aflăm în fața unui flux tehnologic, fracționat însă în chip inexplicabil și, la urma urmelor, nerentabil. Crearea întreprinderii avicole stabilește echilibrul atât de necesar activității economice.

De altfel, necesitatea unor schimbări de structură organizatorică noi am simțit-o și în propria noastră casă și încercări în acest sens au existat în combinat. O hotărâre cu caracter intern, spre exemplu, urma o filieră în care apăreau nu mai puțin de doi ingineri și patru tehnicieni așa încât niciodată o măsură tehnică nu se executa întotdeauna cum fusese concepută. Regulamentele care creșterea o asemenea rețea de verificare a unor decizii importante pentru activitatea normală a combinatului au avut o acoperire practică, dar, cu timpul, rețeaua aceeași complicată a ajuns să nu mai corespundă necesităților actuale de producție. La începutul acestui an noi am simplificat și îmbunătățit acest sistem înstituiind o singură persoană care să decidă, asupra unității aplicării imediate, mobile, operative a unei măsuri sau alta în procesul de pro-

ERIC MAVER
Inginer șef al Combinatului avicol Mihail Kogălniceanu Dobronea
(Continuare în pag. a V-a)

GUSTURILE ÎNTRE DA ȘI NU

Introducere la o nouă rubrică a ziarului
IN PAGINA 2

Caracter dinamic, științific RIDICĂRII CALIFICĂRII PROFESIONALE

O anchetă în câteva întreprinderi bucureștene
CITIȚI RELATAREA IN PAGINA 3

SPORT • SPORT •

Cronică de fotbal • știri • articole • comentarii
AMĂNUNTE IN PAGINA 4

Scinteia tineretului

ORGAN CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI COMUNIST

ANUL XXIII, SERIA II, NR. 5565 6 PAGINI - 25 BANI MARTI 11 APRILIE 1967

ÎN ÎNTÎMPINAREA CELEI DE-A 45-A ANIVERSĂRIA U.T.C.

Tradiționalul „hei rup”, — energic refren născut, nu se știe precis unde, la Bumbesti-Liceeni, sau la Salva-Viseu, în orice caz pe marile șantiere ale muncii voluntar-patriotice — continuă să însoțească, ca emblemă a hărniciei, prinosul pe care și-l aduc tinerii, în timpul lor liber, la înfrumusețarea oazelor și satelor patriei. L-am auzit, rostit, și duminică, la „capătul lui „5”, unde se construiește frumoasa bază sportivă a raionului 30 Decembrie, în noile cartiere „Drumul Tabacii” și Bercești, pe străzile raionului Gricița roșie, la stadionul Uzinei de mașini electrice, în parcul

Tradiționala întrecere artistică a elevilor

În timp ce mil de tineri din întreprinderi și instituții ieșiseră pe șantierele de muncă patriotică ale Capitalei, la casele de cultură ale tineretului licee, s-a desfășurat, duminică dimineață, tradiționalul concurs cultural-artistic între elevii liceelor din București. De data aceasta întrecerea artistică a tinerilor artiști amatori a căpătat o îndolă semnificație: evenimentul a fost închinat celei de a

45-a aniversări a organizației Uniunii Tineretului Comunist. La Casa de cultură a tineretului din raionul 30 Decembrie, timp de șapte ore s-au perindat pe scenă diverse formații artistice, care s-au bucurat de un deosebit succes, și au strânit rogate de aplauze. Iată-l pe elevul liceului „M. Sadoveanu” — care de la cel

(Continuare în pag. a V-a)

Întâlniri cu Istoria

Muzeul de Istorie a Partidului Comunist, a Mișcării Revoluționare și Democratice din România este un punct de atracție pentru toți turiștii veniți în București. În fiecare duminică mii de oameni ai muncii de toate vârstele din întreaga țară privesc și ascultă explicațiile ghizilor, străbat sălile muzeului încărcate cu panouri și documente de mare valoare istorică care relevă aspecte din istoria luptei clasei muncitoare.

glorioase pe care le ilustrează exponatele muzeului se află și episoade ce vorbesc despre lupta tineretului care, mobilizată de U.T.C., a înscris sub steagul partidului, nenumărate fapte de eroism. În cadrul acțiunilor pe care le desfășoară în întimplinarea celei de a 45-a aniversări a U.T.C., tinerii din toate colțurile țării își propun, ca obiectiv important — vizitarea acestui muzeu. Duminică, numărul tinerilor vizitatori a trecut de 3 000.

La muncă voluntar-patriotică

Cei mai tineri artiști amatori în concurs Foto. GR. PREPELIȚA

Asimilări de produse pentru șantierele navale

GALAȚI (de la corespondentul nostru). Uzina mecanică din Galați a devenit în ultimii ani furnizorul principal al șantierei navale din țară, livrându-le agregate și o bună parte din aparatul necesar

construcțiilor navale. Recent, aici s-a înregistrat asimilarea unei noi serii de subansamble și piese de punte. Amintim printre acestea, cele două tuburi de vincluri de încălzire a cargonilor de 4 500 tone, vin-

cluri electrice modernizate, instalații de cald, armături, capetane și multe altele. Circa 25 la sută din volumul producției globale al uzinei din Galați îl reprezintă în acest an produsele noi asimilate.

PE „ȘANTIERELE PRIMĂVERII”

Herăstrău, în numeroase alte locuri din Capitală. Fiindcă și în această zi, însoțit de steaguri și nelișta coar bună, tinerii au fost prezenți în număr mare, pe nenumărate șantiere.

...La Casa de cultură a tineretului din raionul Nicolae Bălcescu există un panou unde sînt evidențiate organizațiile U.T.C. fruntose în acțiunile de muncă patriotică. La sfîrșitul săptămîinii corbea de hîrnicia tinerilor de la „Danubiana”. Combinatul de cauciuc Ilaca, „Trustul de utile grei”. Originalul panou de onoare ca trebui acum actualizat, fiindcă duminică s-au înscris în rândul fruntașilor încă mulți alți tineri din organizațiile U.T.C. de la întreprinderile de încălzire „Pionierul” și întreprinderea „Tehnică medicală”. Ei au amenajat dintr-o dată ore 2 000 m liniari peluze pentru flori.

Pe un alt șantier, la baza sportivă a raionului 30 Decembrie au lucrat peste

CUI SE ADRESEAZĂ CREAȚIA TINERILOR POETI

Dialog

Victor Mașek
cercetător în sectorul estetic al Institutului de Filozofie
Sorin Vieru
cercetător la centrul de logică al Academiei Republicii Socialiste România

Licea românească a înregistrat în ultimii ani un salt valoric considerabil. Un accentuat impuls l-a dat, apariția în ultimii ani a unei foarte valoroase pleiade de poeți tineri, apăruiți într-o ambianță culturală stimulatoare. Poezia lor se arată deosebit de receptivă la nou, traversată de febra continuă a căutărilor, cu dorința explorării zonelor necunoscute, specifică sensibilității artistice moderne. Ce raport determină acest proces între poezie și cititorul său?

V.M. Întrebarea poeziei este distilată în sursele unor celebrări abstracte, sensurile metaforei se vocalizează, impunînd, din partea receptorului, un efort sportiv de comprehensiune. Efortul de esențializare a limbajului poetic a dus însă, pe

planul relațiilor dintre poezie și publicul lor, pe de o parte, la restrîngerea substanțială (dar explicabilă istoric) și, pe de altă parte, la considerabila distanțare a celor doi poli, fapt ce îngreunează fuziunea comunicativă dintre operă și subiectul receptor. Nu vom discuta acum cine poartă vina, vrem doar să semnalăm o situație obiectivă, reflectată nu numai în tirajul extrem de mic al unor astfel de volume, dar și de numeroase scrisori adresate redacțiilor și în care cititorii se arată dezamăgiți în fața unor asemenea poezii.

Problema prezintă o deosebită importanță, pentru că, din punct de vedere estetic, nici o operă de artă nu devine viabilă, nu are o existență reală în afara

momentului receptivității estetice. Un mesaj artistic, oricît de profund și de sincer, riscă astfel să nu-și afle justificarea artistică din cauza neexistenței condiției de comunicabilitate, a punții de trecere de la monologul interior la discursul pentru alții.

S.V. — Asadar, publicul. Cititorul de poezie frecventează în marea lui majoritate, mai ales valorile clasice, tradiționale, ale poeziei (difuzate prin școlară) de la Alexandru la Eminescu și Coșbuc, Argehi, Blaga sau Bacovia reprezintă deja o treaptă superioară de familiarizare cu poezia. De aceea vreau să distingem, în sfera noțiunii de public, un grup aliv de cititori, care „se construiesc” pe sine însuși (deși nu profesioniști), reprezentat mai ales de tineri. Lui, în special, cred că i se adresează poezia tinerilor generată și în general poezia modernă.

În ceea ce privește un anumit grad de rezistență, de darută a publicului în fața fenomenului de poezie modernă, e bine să ne amintim că rareori în istoria culturii, un creator de limbaj inedit, purtător al unui mesaj tumultuos și neliniștitor, își găsește imediat aderentii. De regulă, el întâmpină împotriviri, uneori foarte tenace, pentru că violează modurile de gândire și de percepție comode, tradiționale, plătind cititorul în echilibrul instabil al unui univers pe care îl constituie. Căzările lui Tudor Argehi sau Ion Barbu sînt elocvente. Dar nu e mai puțin adevărat că, înlesnirile profunde ale marilor opere nu sînt accesibile cu ușurință unora sau poate mai ales nici epigonilor care le imită și care preiau cel mai adesea doar procedeul, eludînd tocmai esența-

„Să vorbim discuții”

Prinși în febra trebuurilor zilnice, cel de-al doilea sistem de semnalizare este întotdeauna utilizat lapidar, exact. Comunicarea este rapidă fără echivocuri. Ba mai mult, un gest, o expresie a ochilor, a gurii, a mișcării a nasului rotunesc volumul informațional nuanțându-l cit și de trebuință. E aici ceea ce se numește — într-o utilizare mai restrînsă — „operativitate” — exagerările nu sînt mai comode, dorința firească nu poate deveni mai repede un viciu. „A

CADRAN

socialibilitatea noastră mereu mai accentuată ne pune în postura de a comunica mai mult și mai divers. Cu familia, cu prietenii, cu gama variată a slujbașilor serviciilor publice. Nimic mai firesc. Dar bunele intenții nu duc întotdeauna și la efecte pe măsură. Căci nevoia de comunicare poartă în miezul său noțional și pericolul excesului. A avea conștiința acestui pericol e un fapt rar și implicit, prețios. Ni se pare că nicăieri ca aici — în planul comunicării verbale — exagerările nu sînt mai comode, dorința firească nu poate deveni mai repede un viciu. „A

V. ARACHELIAN
(Continuare în pag. a V-a)

INIȚIATIVE UNIVERSITARE „CURSUL LIBER”

În noiembrie 1966, cu prelegerea „Ce este simțul clinic?”, prof. dr. Pius Brînzeu, rectorul Institutului de medicină din Timișoara, inaugurează un curs cu totul deosebit de acela pe care viitorii „oameni în alb” le urmăresc zilnic în amfiteatre. Pentru că poate fi audiat de studenții tuturor anilor de studii, la alegere, fără obligativitatea unei continue frecvență, a fost numit „Cursul liber”. Dar, acesta era de fapt numai începutul unui interesant ciclu de expuneri pe tema „Simțul clinic și arta diagnosticului”, menit să adauge noi perspective orizontului profesional al studenților mediciniști. Fie că se vorbea despre importanța cunoașterii în medicină ori despre spiritul de observație al medicului, fie că se făceau referiri teoretice, bogat argumentate cu observații și fapte din practica medicală în legătură cu baza logică a diagnosticului și regulile diagnosticului clinic, îndemnul la o temeinică și complexă cultură de specialitate, pleo-doaria pentru o profundă res-

ponsabilitate a medicului față de omul aflat în îngrijirea sa au răzbătut din fiecare cuvînt al profesorului.

Fără îndoială, izvoarele de știință, îndrumările și sfaturile cele mai mult căutate și re-ceptate de tinerii studenți în anii formării personalității, le pot oferi mai ales profesorii de aleasă și multilaterală cultură, acei dascăli ce își întemeiază spusele pe o vastă experiență personală, verificîndu-le prin rezultatele unei îndelungate și prodigioase activități profesionale și științifice. Întîlnirile cu aceștia rămîn amintiri pururi vii, sînt deseori momente de răscruce în conturarea și orientarea preocupărilor celor care i-au ascultat. „Cursul liber” — prin expuneri cu multiple și semnificative implicații („Om și secolul XX”, „Igiene mentală”, „Aspectul biologic general al bolilor cancerose”) sau evocarea personalității unor cori-

ION TRONAC
(Continuare în pag. a V-a)

ÎN BIBLIOTECA

(Continuare în pag. a V-a)

(Continuare în pag. a II-a)

GUSTURILE ÎNTRE „DA” ȘI „NU”

Ion Pascadl

„DA” (Expunere de motive privitoare la ceea ce ținem să afirmăm)

1 Polesim noțiunea de gust în accepția ei metaforică care definește facultatea de a discerne spontan între ceea ce este frumos sau urit, plăcut sau neplăcut, interesant sau plicticos în artă și realitate. Deci acordând atenția principală esteticii, vom depăși toată sfera acestuia pentru a face un tur de orizont în vastă lume a preocupărilor umane.

2 Facem o distincție netă între „bunul gust” ca expresie superioară a capacității de a selecta și ierarhiza lucrurile după măsura lor și „gustul comun” înțeles ca medie statistică sau părere a majorității. Trăsăturile principale ale bunului gust sînt după noi simțul măsurii și respectul față de om, spiritul de discernămint și generozitatea, relativa stabilitate, care fereste de alunecările primejdioase spre extrem, unită cu dinamismul.

3 Sintem de părere că gusturile sînt caracteristice întotdeauna nu numai pentru o persoană sau altă, ci și pentru grupul, clasa socială sau societatea respectivă. De aceea, dacă nu vom

„NU” (Avertisment privitor la ceea ce negăm)

1 Vorbind despre gusturile epocii noastre „Nu am putea să oferim un itinerar exact și complet sau planete de papagal cuprinzînd trecutul, prezentul și viitorul”. Epoca este mult prea complexă, gusturile mult prea variate iar căile pe care acestea vor merge prea sinuoase încît să fie posibilă asemenea ambiții. Esențială este perspectiva din care aceste gusturi sînt interpretate de membrii societății noastre.

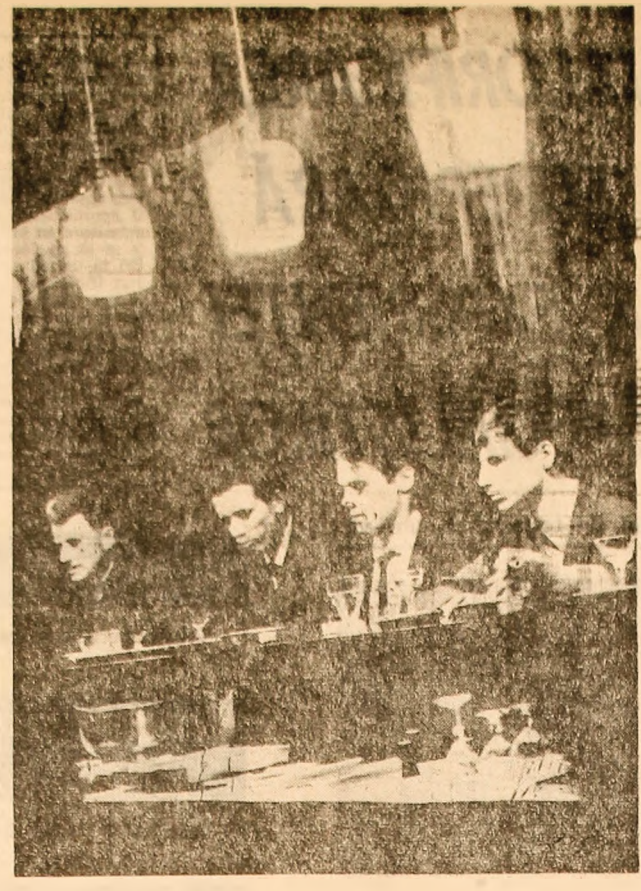
2 NU putem da rețete și nu putem emite decrete. Asta NU înseamnă că vom accepta arele gusturi care contravin aspirațiilor și idealurilor noastre de viață. Atît cît sintem de părere că fiecare personalitate are un sistem propriu de selecție în lumina unor inclinații și preferințe care în mod firesc nu pot fi aduse la un numitor comun.

3 Vorbind despre poezie sau fotbal, muzică ușoară sau modă, automobile sau pictură NU putem face nici o ierarhie între ele. Considerăm, că

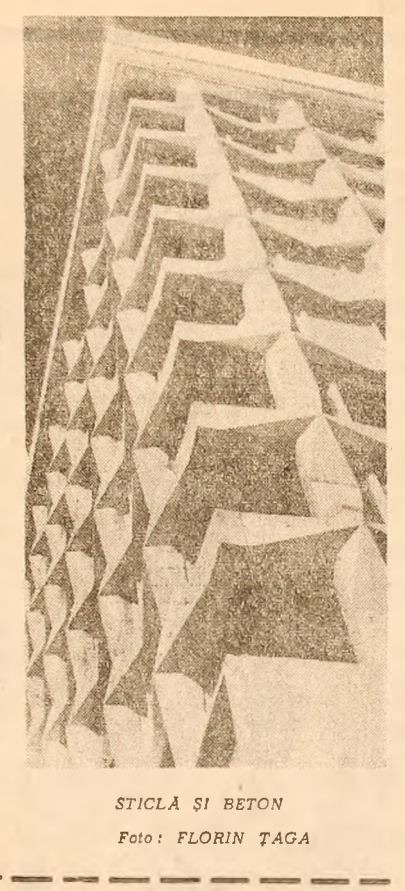
impune nimănui preferințe străine de structură sa sufletească nimic nu ne va împiedica să discutăm deschis despre gusturi.

4 Considerăm reacția de gust ca o parte componentă a laturii psihologice a conștiinței, întemeiată pe temelii afective și doar indirect intelectuală; fapt care nu ne scutește de a depăși simpla reacție de gust prin căutarea motivării ei raționale, a ideilor și concepțiilor care o călăuzesc. Astfel, gusturile — oricît de variate ar fi — se înscriu în perimetrul unui ideal sau altul și nu pot fi judecate decît din această perspectivă.

5 Enunțarea unei judecăți de gust sau a alteia presupune în întotdeauna o apreciere care în mod explicit sau implicit vizează o valoare (adevărata sau falsă). De aceea, judecățile de gust emise de pe diferite poziții trebuie cîntărite prin prisma criteriilor noastre de selecție și, dacă nu putem oferi un standard al gustului, vom avea însă în vedere întotdeauna cadrul de ansamblu al sistemului de valori al socialismului.

— Și timpul trece

STICLA ȘI BETON
Foto: FLORIN ȚAGA

UN OM A CĂZUT DE LA ACEASTĂ MASĂ

Prizele cel adormit la mesele se cunoaște... Proverbul a ochi, urechi și gîndul pe care inteligența populară l-a aruncat asupra celor care se desinteresează de soarta prietenilor spre a nu-și tulbură micile deprinderi egoiste, comoditatea personală. În cele ce urmează vom relata cazul fostului student Al. Pop. L-am cunoscut la o oră tristă plimbându-se pe străzi. M-a întrebat cît este ceasul, apoi ce mașină merge spre gară. Am simțit că este dornic să vorbească cu cineva și am încetînit pasul.

— În trecere prin București?

— Da... în trecere de cîțiva ani. Am fost exmatriculat din facultate.

— Cum se face că spuneați acest lucru unui necunoscut?

— Povestea e lungă și nu cred că poate interesa pe cineva.

— Să încercăm.

— Pînă și băieții au ridicat din umeri cînd le-am spus că am ajuns la ananghie.

— Care băieții?

— Cei care erau da doi ani și-a petrecut câteva ore pe săptămîna, poate dintre cele mai plăcute, în compania unor oameni străluciți, inexistenți pentru al.

— Ce se na întimpla cu dumneavoastră acum?

— Încă nu știu.

— De ce nu pleci la părinți?

— Nu mi-a răspuns. Li era rusine de părinți, de cunoscuți, nu avea curaj. Le ceruse „prietenilor” găzduire, fusese în casele lor de atîtea ori. Refuz categoric, chiar dacă a fost sugerat doar prin arcutarea umerilor sau simplă tăcere. Mai avea o șansă — sala de așteptare de la gară. Disperarea înlocuia acea siguranță cu nuanță de infatuare prin care debutase. Să-i acuzăm numai pe „prietenii” de nepăsare? Dar dacă în locul lor ar fi fost altul, Al. Pop nu s-ar fi purtat la fel cu tovarășii lui de pînă ieri? Cu siguranță, da. A fost exmatriculat, declarat el, „din cauza absențelor și a încălțării moti-”.

— Care motive? De

ce absentă? Manifesta-se și el indiferență pentru viața colegilor de facultate, pentru colectivul în care trebuia să evolueze. Nenorocul lui a fost că s-a împrietinit cu oameni care i semănau. Gălsmul, pasivitatea față de cel cu care se intersectase zilnic au făcut ca aceste întâlniri să rămîna simple întâmplări.

— Te rog, ai dori să-l cunoașci și pe amicul dumitale. Mă ajuți?

— Nu prea am chef să-l văd, dar îi puteți găsi ușor.

— La „TOSCA”?

— Da, după nouă seara.

— Cum îl vei recunoaște?

— Unul dintre ni poartă un fular de lînd pufoș, roșu aprins ca singele. El sînt.

— A doua zi seara i-am găsit.

— Vălam să intru în vorbă cu el, să discutăm, cînd tocmai s-au ridicat că plece. Drepti, fani.

— Ninge, a zis unul (atunci ninge).

— Arta pagubă! au zis alții, iar eu m-am gîndit cît altul tot tînd ca și el, și poate unul dintre aceia care puteau fi profesori ori savanți cești dîbuia fără să gîndească o țesătură din fundătura în care alunecase sub privirile și chiar cu încurajarea vîrștelor lor de băieți „moderni” și curajoși în a-și omori propriul timp, propriile vișuri, propriul viitor.

ALINA POPOVICI

PE URMELE LUI MAGELLAN

POVEȘTEA UNOR AVENTURI VIITOARE

Valurile căltauva iachetelor, iar lanțul scoțea un sunet ciudat în timp ce ancora era ridicată în ordin al comandantului. Inceț, inceț distanța dintre vas și mal creștea, iar după un timp doar farul de la Constanța îi mai saluta parca pe navigatorii porții într-o călătorie lungă și îndrăzneală.

Pe Marea Neagră și Marea Mediterană călătoria s-a desfășurat multumitor. Nici o furtună serioasă n-a pus la încercare echipajul de vînt și iachetă. Întîlnirea cu oceanul, așteptată cu nerăbdare, a trecut aproape neobservată. Navigatorii priveau uimiți, în această primă călătorie a lor, întînderea nesfîrșită de apă.

— Renunțăm la o descriere amănunțită a călătoriei. Ne închipuim, firește, cu toții că se poate întîmpla pe ocean și furtuni, lupte cu piraiți, întîlniri cu populații aflate, ca dezvoltate istoric, în epoca de piatră, înimaginabile aventuri... închipuie totuși de cei trei organizatori ai acestei expediții care n-au avut loc încă: G.M. N.D., R.P., elevi în clasa a VIII-a Liceului „Ady-Șincar” din Cluj.

Cei trei organizatori principali se ocupau paralel și de proiectarea navei. Au făcut un studiu serios asupra mai multor ambarcațiuni. În sfîrșit, după lung discutații au căzut de acord asupra unui tip modern de iachet, căruia urmau să-i aducă totuși serioase îmbunătățiri constructive (capacitate sporită de încărcare, viteza și rezistență mai mare). Construcția iachetului a ridicat nenumărate probleme: procurarea materialului lemnos, a motoarelor și a specialiștilor care să le conducă lucrarea. Soluțiile au venit pe rînd: din Munții Dornei urmau să procure o specie de lemn rezistent. Cu această, legați în plută, urmau să coboare pe Bistrița pînă la Gălbene, unde erau specificați curentii marini, vînturile

porturile de unde se putea face aprovizionarea etc. În călătoria urmau să plece mai mulți. Organizatorii aveau în vedere pe viitorul marinar, recrutarea lor făcîndu-se în urma unei selecții și a unor probe foarte exigente.

Fiecare trebuia să citească toate cărțile de călătorie existente la bibliotecă. Să nu uităm condiția fizică. Un bun marinar cunoaște perfect mai multe stiluri de înot, știe box, judo, se cățăra cu ușurință pe orice copac (acesta fiind un presupus catarg). Prova de cureji consta din saltul de pe un zid de 2-3 metri.

Cei trei organizatori principali se ocupau paralel și de proiectarea navei. Au făcut un studiu serios asupra mai multor ambarcațiuni. În sfîrșit, după lung discutații au căzut de acord asupra unui tip modern de iachet, căruia urmau să-i aducă totuși serioase îmbunătățiri constructive (capacitate sporită de încărcare, viteza și rezistență mai mare). Construcția iachetului a ridicat nenumărate probleme: procurarea materialului lemnos, a motoarelor și a specialiștilor care să le conducă lucrarea. Soluțiile au venit pe rînd: din Munții Dornei urmau să procure o specie de lemn rezistent. Cu această, legați în plută, urmau să coboare pe Bistrița pînă la Gălbene, unde erau specificați curentii marini, vînturile

În vizită la Palatul pionierilor

ERATĂ (PENTRU INTERPRETĂRILE GREȘITE POSIBILE)

1. Argumentarea noastră a încercat să vă convingă de imposibilitatea unor erori în materie de gust, ar fi greșit să credeți că libertatea gusturilor se poate manifesta făcînd abstracție de societate, de cerințele acestora.

2. Plădăm pentru ierarhia preferințelor în funcție de cerințele spirituale ale fiecăruia ar fi greșit să vă lăsați robii de tirania unei singure preferințe. Monogamia în materia de gust sîrăcește pe om.

3. Structura întîmă a preferințelor sale, ar fi greșit să vă lăsați conduși de expresia personalității și ea se formează de la sine.

4. În afara noului complex proces de educație, „viața v-a convins în legătură cu marea variabilitate a gusturilor ar fi greșit să credeți într-un relativism total. Mobilitatea gusturilor nu înseamnă dispariția oricăror criterii, ci face doar mai evidentă înlocuirea unora cu altele.

5. Părerile expuse vi s-au părut în dezacord cu convingerile dumneavoastră, ar fi greșit să supărați pe autorul acestor rînduri. Nu avea de unde să vă cunoască preferințele.

6. DEVA (de la corespondentul nostru). După ce au poposit toată luna martie în 5 orașe ale regiunii Hunedoara (Deva, Hunedoara, Petoșeni, Lupeni și Orăștie), unde au fost „văzuți” de 130.000 de spectatori, aproape jumătate din populația regiunii. „Dacii”, prin intermediul a două copii pe bandă îngustă sosită recent în regiune, s-au întors în vechile lor cetăți. Primele proiectii la cinematografele sătenilor au avut loc în mod simbolic la Oraștoara și Costești (raionul Orăștie) și Sarmizegetusa, raionul Hateg, adică în capitalele Daciei libere și a Daciei romanizate. Spectatorii din cele trei sate au urmărit cu viu interes acest film care evocă pașii de neuitat din istoria strămoșilor noștri.

„Dacii” s-au reîntors la ei acasă

1. Urmare din pag. 1)

2. Se ajunge astfel la o vulgare a capodoperelor și la „apăsarea unei mode ce determină apariția în serie a unor creșteri ce folosesc procedee de imprimare, neputînd organiza de la sine, dar, mai ales, un nor tîneri poezi adesea debută încă, este nejustificat, ne-representativ decît încercarea de a fi cu orice pret „modern” și original. Se confundă aici modernitatea cu profunzimea cu adevărată expresivă în poezia lui I. Barbu sau Nichita Stănescu și află justificarea organică în efortul crîncin de sublimare, de concentrare lirică pînă la grad de abstractizare ce-i permite poetului să „vadă idei” în marea majoritate a cazurilor în sine. Dar, mai ales, chinul tîneri poezi adesea debută încă, este nejustificat, ne-representativ decît încercarea de a fi cu orice pret „modern” și original. Se confundă aici modernitatea cu profunzimea cu adevărată expresivă în poezia lui I. Barbu sau Nichita Stănescu și află justificarea organică în efortul crîncin de sublimare, de concentrare lirică pînă la grad de abstractizare ce-i permite poetului să „vadă idei” în marea majoritate a cazurilor în sine. Dar, mai ales, chinul tîneri poezi adesea debută încă, este nejustificat, ne-representativ decît încercarea de a fi cu orice pret „modern” și original. Se confundă aici modernitatea cu profunzimea cu adevărată expresivă în poezia lui I. Barbu sau Nichita Stănescu și află justificarea organică în efortul crîncin de sublimare, de concentrare lirică pînă la grad de abstractizare ce-i permite poetului să „vadă idei” în marea majoritate a cazurilor în sine. Dar, mai ales, chinul tîneri poezi adesea debută încă, este nejustificat, ne-representativ decît încercarea de a fi cu orice pret „modern” și original. Se confundă aici modernitatea cu profunzimea cu adevărată expresivă în poezia lui I. Barbu sau Nichita Stănescu și află justificarea organică în efortul crîncin de sublimare, de concentrare lirică pînă la grad de abstractizare ce-i permite poetului să „vadă idei” în marea majoritate a cazurilor în sine. Dar, mai ales, chinul tîneri poezi adesea debută încă, este nejustificat, ne-representativ decît încercarea de a fi cu orice pret „modern” și original. Se confundă aici modernitatea cu profunzimea cu adevărată expresivă în poezia lui I. Barbu sau Nichita Stănescu și află justificarea organică în efortul crîncin de sublimare, de concentrare lirică pînă la grad de abstractizare ce-i permite poetului să „vadă idei” în marea majoritate a cazurilor în sine. Dar, mai ales, chinul tîneri poezi adesea debută încă, este nejustificat, ne-representativ decît încercarea de a fi cu orice pret „modern” și original. Se confundă aici modernitatea cu profunzimea cu adevărată expresivă în poezia lui I. Barbu sau Nichita Stănescu și află justificarea organică în efortul crîncin de sublimare, de concentrare lirică pînă la grad de abstractizare ce-i permite poetului să „vadă idei” în marea majoritate a cazurilor în sine. Dar, mai ales, chinul tîneri poezi adesea debută încă, este nejustificat, ne-representativ decît încercarea de a fi cu orice pret „modern” și original. Se confundă aici modernitatea cu profunzimea cu adevărată expresivă în poezia lui I. Barbu sau Nichita Stănescu și află justificarea organică în efortul crîncin de sublimare, de concentrare lirică pînă la grad de abstractizare ce-i permite poetului să „vadă idei” în marea majoritate a cazurilor în sine. Dar, mai ales, chinul tîneri poezi adesea debută încă, este nejustificat, ne-representativ decît încercarea de a fi cu orice pret „modern” și original. Se confundă aici modernitatea cu profunzimea cu adevărată expresivă în poezia lui I. Barbu sau Nichita Stănescu și află justificarea organică în efortul crîncin de sublimare, de concentrare lirică pînă la grad de abstractizare ce-i permite poetului să „vadă idei” în marea majoritate a cazurilor în sine. Dar, mai ales, chinul tîneri poezi adesea debută încă, este nejustificat, ne-representativ decît încercarea de a fi cu orice pret „modern” și original. Se confundă aici modernitatea cu profunzimea cu adevărată expresivă în poezia lui I. Barbu sau Nichita Stănescu și află justificarea organică în efortul crîncin de sublimare, de concentrare lirică pînă la grad de abstractizare ce-i permite poetului să „vadă idei” în marea majoritate a cazurilor în sine. Dar, mai ales, chinul tîneri poezi adesea debută încă, este nejustificat, ne-representativ decît încercarea de a fi cu orice pret „modern” și original. Se confundă aici modernitatea cu profunzimea cu adevărată expresivă în poezia lui I. Barbu sau Nichita Stănescu și află justificarea organică în efortul crîncin de sublimare, de concentrare lirică pînă la grad de abstractizare ce-i permite poetului să „vadă idei” în marea majoritate a cazurilor în sine. Dar, mai ales, chinul tîneri poezi adesea debută încă, este nejustificat, ne-representativ decît încercarea de a fi cu orice pret „modern” și original. Se confundă aici modernitatea cu profunzimea cu adevărată expresivă în poezia lui I. Barbu sau Nichita Stănescu și află justificarea organică în efortul crîncin de sublimare, de concentrare lirică pînă la grad de abstractizare ce-i permite poetului să „vadă idei” în marea majoritate a cazurilor în sine. Dar, mai ales, chinul tîneri poezi adesea debută încă, este nejustificat, ne-representativ decît încercarea de a fi cu orice pret „modern” și original. Se confundă aici modernitatea cu profunzimea cu adevărată expresivă în poezia lui I. Barbu sau Nichita Stănescu și află justificarea organică în efortul crîncin de sublimare, de concentrare lirică pînă la grad de abstractizare ce-i permite poetului să „vadă idei” în marea majoritate a cazurilor în sine. Dar, mai ales, chinul tîneri poezi adesea debută încă, este nejustificat, ne-representativ decît încercarea de a fi cu orice pret „modern” și original. Se confundă aici modernitatea cu profunzimea cu adevărată expresivă în poezia lui I. Barbu sau Nichita Stănescu și află justificarea organică în efortul crîncin de sublimare, de concentrare lirică pînă la grad de abstractizare ce-i permite poetului să „vadă idei” în marea majoritate a cazurilor în sine. Dar, mai ales, chinul tîneri poezi adesea debută încă, este nejustificat, ne-representativ decît încercarea de a fi cu orice pret „modern” și original. Se confundă aici modernitatea cu profunzimea cu adevărată expresivă în poezia lui I. Barbu sau Nichita Stănescu și află justificarea organică în efortul crîncin de sublimare, de concentrare lirică pînă la grad de abstractizare ce-i permite poetului să „vadă idei” în marea majoritate a cazurilor în sine. Dar, mai ales, chinul tîneri poezi adesea debută încă, este nejustificat, ne-representativ decît încercarea de a fi cu orice pret „modern” și original. Se confundă aici modernitatea cu profunzimea cu adevărată expresivă în poezia lui I. Barbu sau Nichita Stănescu și află justificarea organică în efortul crîncin de sublimare, de concentrare lirică pînă la grad de abstractizare ce-i permite poetului să „vadă idei” în marea majoritate a cazurilor în sine. Dar, mai ales, chinul tîneri poezi adesea debută încă, este nejustificat, ne-representativ decît încercarea de a fi cu orice pret „modern” și original. Se confundă aici modernitatea cu profunzimea cu adevărată expresivă în poezia lui I. Barbu sau Nichita Stănescu și află justificarea organică în efortul crîncin de sublimare, de concentrare lirică pînă la grad de abstractizare ce-i permite poetului să „vadă idei” în marea majoritate a cazurilor în sine. Dar, mai ales, chinul tîneri poezi adesea debută încă, este nejustificat, ne-representativ decît încercarea de a fi cu orice pret „modern” și original. Se confundă aici modernitatea cu profunzimea cu adevărată expresivă în poezia lui I. Barbu sau Nichita Stănescu și află justificarea organică în efortul crîncin de sublimare, de concentrare lirică pînă la grad de abstractizare ce-i permite poetului să „vadă idei” în marea majoritate a cazurilor în sine. Dar, mai ales, chinul tîneri poezi adesea debută încă, este nejustificat, ne-representativ decît încercarea de a fi cu orice pret „modern” și original. Se confundă aici modernitatea cu profunzimea cu adevărată expresivă în poezia lui I. Barbu sau Nichita Stănescu și află justificarea organică în efortul crîncin de sublimare, de concentrare lirică pînă la grad de abstractizare ce-i permite poetului să „vadă idei” în marea majoritate a cazurilor în sine. Dar, mai ales, chinul tîneri poezi adesea debută încă, este nejustificat, ne-representativ decît încercarea de a fi cu orice pret „modern” și original. Se confundă aici modernitatea cu profunzimea cu adevărată expresivă în poezia lui I. Barbu sau Nichita Stănescu și află justificarea organică în efortul crîncin de sublimare, de concentrare lirică pînă la grad de abstractizare ce-i permite poetului să „vadă idei” în marea majoritate a cazurilor în sine. Dar, mai ales, chinul tîneri poezi adesea debută încă, este nejustificat, ne-representativ decît încercarea de a fi cu orice pret „modern” și original. Se confundă aici modernitatea cu profunzimea cu adevărată expresivă în poezia lui I. Barbu sau Nichita Stănescu și află justificarea organică în efortul crîncin de sublimare, de concentrare lirică pînă la grad de abstractizare ce-i permite poetului să „vadă idei” în marea majoritate a cazurilor în sine. Dar, mai ales, chinul tîneri poezi adesea debută încă, este nejustificat, ne-representativ decît încercarea de a fi cu orice pret „modern” și original. Se confundă aici modernitatea cu profunzimea cu adevărată expresivă în poezia lui I. Barbu sau Nichita Stănescu și află justificarea organică în efortul crîncin de sublimare, de concentrare lirică pînă la grad de abstractizare ce-i permite poetului să „vadă idei” în marea majoritate a cazurilor în sine. Dar, mai ales, chinul tîneri poezi adesea debută încă, este nejustificat, ne-representativ decît încercarea de a fi cu orice pret „modern” și original. Se confundă aici modernitatea cu profunzimea cu adevărată expresivă în poezia lui I. Barbu sau Nichita Stănescu și află justificarea organică în efortul crîncin de sublimare, de concentrare lirică pînă la grad de abstractizare ce-i permite poetului să „vadă idei” în marea majoritate a cazurilor în sine. Dar, mai ales, chinul tîneri poezi adesea debută încă, este nejustificat, ne-representativ decît încercarea de a fi cu orice pret „modern” și original. Se confundă aici modernitatea cu profunzimea cu adevărată expresivă în poezia lui I. Barbu sau Nichita Stănescu și află justificarea organică în efortul crîncin de sublimare, de concentrare lirică pînă la grad de abstractizare ce-i permite poetului să „vadă idei” în marea majoritate a cazurilor în sine. Dar, mai ales, chinul tîneri poezi adesea debută încă, este nejustificat, ne-representativ decît încercarea de a fi cu orice pret „modern” și original. Se confundă aici modernitatea cu profunzimea cu adevărată expresivă în poezia lui I. Barbu sau Nichita Stănescu și află justificarea organică în efortul crîncin de sublimare, de concentrare lirică pînă la grad de abstractizare ce-i permite poetului să „vadă idei” în marea majoritate a cazurilor în sine. Dar, mai ales, chinul tîneri poezi adesea debută încă, este nejustificat, ne-representativ decît încercarea de a fi cu orice pret „modern” și original. Se confundă aici modernitatea cu profunzimea cu adevărată expresivă în poezia lui I. Barbu sau Nichita Stănescu și află justificarea organică în efortul crîncin de sublimare, de concentrare lirică pînă la grad de abstractizare ce-i permite poetului să „vadă idei” în marea majoritate a cazurilor în sine. Dar, mai ales, chinul tîneri poezi adesea debută încă, este nejustificat, ne-representativ decît încercarea de a fi cu orice pret „modern” și original. Se confundă aici modernitatea cu profunzimea cu adevărată expresivă în poezia lui I. Barbu sau Nichita Stănescu și află justificarea organică în efortul crîncin de sublimare, de concentrare lirică pînă la grad de abstractizare ce-i permite poetului să „vadă idei” în marea majoritate a cazurilor în sine. Dar, mai ales, chinul tîneri poezi adesea debută încă, este nejustificat, ne-representativ decît încercarea de a fi cu orice pret „modern” și original. Se confundă aici modernitatea cu profunzimea cu adevărată expresivă în poezia lui I. Barbu sau Nichita Stănescu și află justificarea organică în efortul crîncin de sublimare, de concentrare lirică pînă la grad de abstractizare ce-i permite poetului să „vadă idei” în marea majoritate a cazurilor în sine. Dar, mai ales, chinul tîneri poezi adesea debută încă, este nejustificat, ne-representativ decît încercarea de a fi cu orice pret „modern” și original. Se confundă aici modernitatea cu profunzimea cu adevărată expresivă în poezia lui I. Barbu sau Nichita Stănescu și află justificarea organică în efortul crîncin de sublimare, de concentrare lirică pînă la grad de abstractizare ce-i permite poetului să „vadă idei” în marea majoritate a cazurilor în sine. Dar, mai ales, chinul tîneri poezi adesea debută încă, este nejustificat, ne-representativ decît încercarea de a fi cu orice pret „modern” și original. Se confundă aici modernitatea cu profunzimea cu adevărată expresivă în poezia lui I. Barbu sau Nichita Stănescu și află justificarea organică în efortul crîncin de sublimare, de concentrare lirică pînă la grad de abstractizare ce-i permite poetului să „vadă idei” în marea majoritate a cazurilor în sine. Dar, mai ales, chinul tîneri poezi adesea debută încă, este nejustificat, ne-representativ decît încercarea de a fi cu orice pret „modern” și original. Se confundă aici modernitatea cu profunzimea cu adevărată expresivă în poezia lui I. Barbu sau Nichita Stănescu și află justificarea organică în efortul crîncin de sublimare, de concentrare lirică pînă la grad de abstractizare ce-i permite poetului să „vadă idei” în marea majoritate a cazurilor în sine. Dar, mai ales, chinul tîneri poezi adesea debută încă, este nejustificat, ne-representativ decît încercarea de a fi cu orice pret „modern” și original. Se confundă aici modernitatea cu profunzimea cu adevărată expresivă în poezia lui I. Barbu sau Nichita Stănescu și află justificarea organică în efortul crîncin de sublimare, de concentrare lirică pînă la grad de abstractizare ce-i permite poetului să „vadă idei” în marea majoritate a cazurilor în sine. Dar, mai ales, chinul tîneri poezi adesea debută încă, este nejustificat, ne-representativ decît încercarea de a fi cu orice pret „modern” și original. Se confundă aici modernitatea cu profunzimea cu adevărată expresivă în poezia lui I. Barbu sau Nichita Stănescu și află justificarea organică în efortul crîncin de sublimare, de concentrare lirică pînă la grad de abstractizare ce-i permite poetului să „vadă idei” în marea majoritate a cazurilor în sine. Dar, mai ales, chinul tîneri poezi adesea debută încă, este nejustificat, ne-representativ decît încercarea de a fi cu orice pret „modern” și original. Se confundă aici modernitatea cu profunzimea cu adevărată expresivă în poezia lui I. Barbu sau Nichita Stănescu și află justificarea organică în efortul crîncin de sublimare, de concentrare lirică pînă la grad de abstractizare ce-i permite poetului să „vadă idei” în marea majoritate a cazurilor în sine. Dar, mai ales, chinul tîneri poezi adesea debută încă, este nejustificat, ne-representativ decît încercarea de a fi cu orice pret „modern” și original. Se confundă aici modernitatea cu profunzimea cu adevărată expresivă în poezia lui I. Barbu sau Nichita Stănescu și află justificarea organică în efortul crîncin de sublimare, de concentrare lirică pînă la grad de abstractizare ce-i permite poetului să „vadă idei” în marea majoritate a cazurilor în sine. Dar, mai ales, chinul tîneri poezi adesea debută încă, este nejustificat, ne-representativ decît încercarea de a fi cu orice pret „modern” și original. Se confundă aici modernitatea cu profunzimea cu adevărată expresivă în poezia lui I. Barbu sau Nichita Stănescu și află justificarea organică în efortul crîncin de sublimare, de concentrare lirică pînă la grad de abstractizare ce-i permite poetului să „vadă idei” în marea majoritate a cazurilor în sine. Dar, mai ales, chinul tîneri poezi adesea debută încă, este nejustificat, ne-representativ decît încercarea de a fi cu orice pret „modern” și original. Se confundă aici modernitatea cu profunzimea cu adevărată expresivă în poezia lui I. Barbu sau Nichita Stănescu și află justificarea organică în efortul crîncin de sublimare, de concentrare lirică pînă la grad de abstractizare ce-i permite poetului să „vadă idei” în marea majoritate a cazurilor în sine. Dar, mai ales, chinul tîneri poezi adesea debută încă, este nejustificat, ne-representativ decît încercarea de a fi cu orice pret „modern” și original. Se confundă aici modernitatea cu profunzimea cu adevărată expresivă în poezia lui I. Barbu sau Nichita Stănescu și află justificarea organică în efortul crîncin de sublimare, de concentrare lirică pînă la grad de abstractizare ce-i permite poetului să „vadă idei” în marea majoritate a cazurilor în sine. Dar, mai ales, chinul tîneri poezi adesea debută încă, este nejustificat, ne-representativ decît încercarea de a fi cu orice pret „modern” și original. Se confundă aici modernitatea cu profunzimea cu adevărată expresivă în poezia lui I. Barbu sau Nichita Stănescu și află justificarea organică în efortul crîncin de sublimare, de concentrare lirică pînă la grad de abstractizare ce-i permite poetului să „vadă idei” în marea majoritate a cazurilor în sine. Dar, mai ales, chinul tîneri poezi adesea debută încă, este nejustificat, ne-representativ decît încercarea de a fi cu orice pret „modern” și original. Se confundă aici modernitatea cu profunzimea cu adevărată expresivă în poezia lui I. Barbu sau Nichita Stănescu și află justificarea organică în efortul crîncin de sublimare, de concentrare lirică pînă la grad de abstractizare ce-i permite poetului să „vadă idei” în marea majoritate a cazurilor în sine. Dar, mai ales, chinul tîneri poezi adesea debută încă, este nejustificat, ne-representativ decît încercarea de a fi cu orice pret „modern” și original. Se confundă aici modernitatea cu profunzimea cu adevărată expresivă în poezia lui I. Barbu sau Nichita Stănescu și află justificarea organică în efortul crîncin de sublimare, de concentrare lirică pînă la grad de abstractizare ce-i permite poetului să „vadă idei” în marea majoritate a cazurilor în sine. Dar, mai ales, chinul tîneri poezi adesea debută încă, este nejustificat, ne-representativ decît încercarea de a fi cu orice pret „modern” și original. Se confundă aici modernitatea cu profunzimea cu adevărată expresivă în poezia lui I. Barbu sau Nichita Stănescu și află justificarea organică în efortul crîncin de sublimare, de concentrare lirică pînă la grad de abstractizare ce-i permite poetului să „vadă idei” în marea majoritate a cazurilor în sine. Dar, mai ales, chinul tîneri poezi adesea debută încă, este nejustificat, ne-representativ decît încercarea de a fi cu orice pret „modern” și original. Se confundă aici modernitatea cu profunzimea cu adevărată expresivă în poezia lui I. Barbu sau Nichita Stănescu și află justificarea organică în efortul crîncin de sublimare, de concentrare lirică pînă la grad de abstractizare ce-i permite poetului să „vadă idei” în marea majoritate a cazurilor în sine. Dar, mai ales, chinul tîneri poezi adesea debută încă, este nejustificat, ne-representativ decît încercarea de a fi cu orice pret „modern” și original. Se confundă aici modernitatea cu profunzimea cu adevărată expresivă în poezia lui I. Barbu sau Nichita Stănescu și află justificarea organică în efortul crîncin de sublimare, de concentrare lirică pînă la grad de abstractizare ce-i permite poetului să „vadă idei” în marea majoritate a cazurilor în sine. Dar, mai ales, chinul tîneri poezi adesea debută încă, este nejustificat, ne-representativ decît încercarea de a fi cu orice pret „modern” și original. Se confundă aici modernitatea cu profunzimea cu adevărată expresivă în poezia lui I. Barbu sau Nichita Stănescu și află justificarea organică în efortul crîncin de sublimare, de concentrare lirică pînă la grad de abstractizare ce-i permite poetului să „vadă idei” în marea majoritate a cazurilor în sine. Dar, mai ales, chinul tîneri poezi adesea debută încă, este nejustificat, ne-representativ decît încercarea de a fi cu orice pret „modern” și original. Se confundă aici modernitatea cu profunzimea cu adevărată expresivă în poezia lui I. Barbu sau Nichita Stănescu și află justificarea organică în efortul crîncin de sublimare, de concentrare lirică pînă la grad de abstractizare ce-i permite poetului să „vadă idei” în marea majoritate a cazurilor în sine. Dar, mai ales, chinul tîneri poezi adesea debută încă, este nejustificat, ne-representativ decît încercarea de a fi cu orice pret „modern” și original. Se confundă aici modernitatea cu profunzimea cu adevărată expresivă în poezia lui I. Barbu sau Nichita Stănescu și află justificarea organică în efortul crîncin de sublimare, de concentrare lirică pînă la grad de abstractizare ce-i permite poetului să „vadă idei” în marea majoritate a cazurilor în sine. Dar, mai ales, chinul tîneri poezi adesea debută încă, este nejustificat, ne-representativ decît încercarea de a fi cu orice pret „modern” și original. Se confundă aici modernitatea cu profunzimea cu adevărată expresivă în poezia lui I. Barbu sau Nichita Stănescu și află justificarea organică în efortul crîncin de sublimare, de concentrare lirică pînă la grad de abstractizare ce-i permite poetului să „vadă idei” în marea majoritate a cazurilor în sine. Dar, mai ales, chinul tîneri poezi adesea debută încă, este nejustificat, ne-representativ decît încercarea de a fi cu orice pret „modern” și original. Se confundă aici modernitatea cu profunzimea cu adevărată expresivă în poezia lui I. Barbu sau Nichita Stănescu și află justificarea organică în efortul crîncin de sublimare, de concentrare lirică pînă la grad de abstractizare ce-i permite poetului să „vadă idei” în marea majoritate a cazurilor în sine. Dar, mai ales, chinul tîneri poezi adesea debută încă, este nejustificat, ne-representativ decît încercarea de a fi cu orice pret „modern” și original. Se confundă aici modernitatea cu profunzimea cu adevărată expresivă în poezia lui I. Barbu sau Nichita Stănescu și află justificarea organică în efortul crîncin de sublimare, de concentrare lirică pînă la grad de abstractizare ce-i permite poetului să „vadă idei” în marea majoritate a cazurilor în sine. Dar, mai ales, chinul tîneri poezi adesea debută încă, este nejustificat, ne-representativ decît încercarea de a fi cu orice pret „modern” și original. Se confundă aici modernitatea cu profunzimea cu adevărată expresivă în poezia lui I. Barbu sau Nichita Stănescu și află justificarea organică în efortul crîncin de sublimare, de concentrare lirică pînă la grad de abstractizare ce-i permite poetului să „vadă idei” în marea majoritate a cazurilor în sine. Dar, mai ales, chinul tîneri poezi adesea debută încă, este nejustificat, ne-representativ decît încercarea de a fi cu orice pret „modern” și original. Se confundă aici modernitatea cu profunzimea cu adevărată expresivă în poezia lui I. Barbu sau Nichita Stănescu și află justificarea organică în efortul crîncin de sublimare, de concentrare lirică pînă la grad de abstractizare ce-i permite poetului să „vadă idei” în marea majoritate a cazurilor în sine. Dar, mai ales, chinul tîneri poezi adesea debută încă, este nejustificat, ne-representativ decît încercarea de a fi cu orice pret „modern” și original. Se confundă aici modernitatea cu profunzimea cu adevărată expresivă în poezia lui I. Barbu sau Nichita Stănescu și află justificarea organică în efortul crîncin de sublimare, de concentrare lirică pînă la grad de abstractizare ce-i permite poetului să „vadă idei” în marea majoritate a cazurilor în sine. Dar, mai ales, chinul tîneri poezi adesea debută încă, este nejustificat, ne-representativ decît încercarea de a fi cu orice pret „modern” și original. Se confundă aici modernitatea cu profunzimea cu adevărată expresivă în poezia lui I. Barbu sau Nichita Stănescu și află justificarea organică în efortul crîncin de sublimare, de concentrare lirică pînă la grad de abstractizare ce-i permite poetului să „vadă idei” în marea majoritate a cazurilor în sine. Dar, mai ales, chinul tîneri poezi adesea debută încă, este nejustificat, ne-representativ decît încercarea de a fi cu orice pret „modern” și original. Se confundă aici modernitatea cu profunzimea cu adevărată expresivă în poezia lui I. Barbu sau Nichita Stănescu și află justificarea organică în efortul crîncin de sublimare, de concentrare lirică pînă la grad de abstractizare ce-i permite poetului să „vadă idei” în marea majoritate a cazurilor în sine. Dar, mai ales, chinul tîneri poezi adesea debută încă, este nejustificat, ne-representativ decît încercarea de a fi cu orice pret „modern” și original. Se confundă aici modernitatea cu profunzimea cu adevărată expresivă în poezia lui I. Barbu sau Nichita Stănescu și află justificarea organică în efortul crîncin de sublimare, de concentrare lirică pînă la grad de abstractizare ce-i permite poetului să „vadă idei” în marea majoritate a cazurilor în sine. Dar, mai ales, chinul tîneri poezi adesea debută încă, este nejustificat, ne-representativ decît încercarea de a fi cu orice pret „modern” și original. Se confundă aici modernitatea cu profunzimea cu adevărată expresivă în poezia lui I. Barbu sau Nichita Stănescu și află justificarea organică în efortul crîncin de sublimare, de concentrare lirică pînă la grad de abstractizare ce-i permite poetului să „vadă idei” în marea majoritate a cazurilor în sine. Dar, mai ales, chinul tîneri poezi adesea debută încă, este nejustificat, ne-representativ decît încercarea de a fi cu orice pret „modern” și original. Se confundă aici modernitatea cu profunzimea cu adevărată expresivă în poezia lui I. Barbu sau

CARACTER DINAMIC, ȘTIINȚIFIC

În fabrici și uzine, pe șantiere de construcții, se află în plină desfășurare acțiunea inițiată de conducerea partidului pentru organizarea științifică a producției și a muncii. Această acțiune amplă, care a cuprins toate sectoarele industriei, este menită să stimuleze valorificarea deplină, prin fructificarea tuturor resurselor, a potențialului tehnic și uman al întreprinderilor.

Calificarea și perfecționarea pregătirii profesionale a cadrelor ocupă un loc de prim ordin în această acțiune.

● Cum este concepută acțiunea de ridicare a calificării

● Este ea pusă în concordanță cu sarcinile actuale ale uzinelor

● Contribuie la creșterea eficienței economice a acestora

Constatarele noastre în câteva uzine constructoare de mașini din București ne permit să formulăm câteva observații, sugestii și propuneri pe adresa uzinelor și ministrului în pagina de față

Răspunderea nu trebuie împărțită cu nimeni, este a directorului uzinei

Ordinul ministrului nr. 60 din 1962 (asupra actualității și indicațiilor sale vom reveni) obligă conducerea uzinelor să asigure, prin cursuri de scurtă durată, ridicarea continuă a calificării profesionale a cadrelor.

Cum se acționează în spiritul acestui ordin? Conducerea uzinei numește, printr-o decizie, o comisie centrală care să se ocupe de organizarea, îndrumarea și desfășurarea activității cursurilor. În atribuțiile comisiei sunt incluse asemenea sarcini: elaborarea și avizarea tematicilor, selecționarea și numărarea lectorilor, stabilirea și repartizarea sălilor, stabilirea numărului de cursuri etc. Comisia centrală pe uzină și comisiile pe secții sunt deci organisme special constituite pentru a asigura acțiunile de pregătire profesională continuă și direcțiile principale de desfășurare. Numite prin decizie, de activitatea lor răspund directorul uzinei, ele sunt învestite cu răspunderea foarte importantă.

— Activitatea comisiei centrale pe uzină — ne spune tovarășul GHEORGHE GHÎȚĂ, șeful biroului învățământ de la Uzina „23 August” — am înțeles asemenea fraze frumoase titluite. Am aflat că ele au ajuns și sub ochii conducătorilor celor două uzine.

În realitate însă — și efectuarea la vreme a analizelor de care vorbeam ar fi permis depistarea cauzelor — unele cursuri au o existență pur formală, pe eficiența cărora nu se poate conta. Nu se poate scosta datorită modulului cum a fost concepută organizarea lor (încadrarea unor muncitori cu un nivel de pregătire atât de variabil, de la categoriile a III-a până la a VIII-a;

încadrarea în același curs și a muncitorilor pregătiți prin școlile profesionale și a celor calificați la locul de muncă; încadrarea unor muncitori care lucrează la utilaje complexe de înaltă tehnicitate alături de muncitori care lucrează la utilaje mai vechi etc.), cit și datorită cunoștințelor pe care le transmit tematicile acestora. Metodele avansate de organizare a muncii și a producției, procedeele tehnologice prevăzute a fi introduse în fabricație prin planul tehnic, tehnologia produselor în curs de asimilare trebuie să le auză cu lupa în tematicile unor cursuri de ridicare a calificării. În schimb, unele tematici sînt pline de lecții pur teoretice, care comunică adeseori cunoștințe rămase în urma tehnicilor existente în uzine. Conducerea Uzinelor „23 August” și UREMOAS ar fi trebuit să-și pună următoarele întrebări: Cine a predat și ce a predat în cursurile de ridicare a calificării din secțiile de turnătorie?

Ar fi ajuns astfel la concluzia că în timp ce reobturăm în materie de reobturare la baza asemenea cauze ca: neînsoțirea utilajelor noi de către muncitori, necunoașterea proceselor tehnologice noi introduse, nerespectarea rețetelor de fabricație (și la UREMOAS și la „23 August”), introducerea cu mare încetinire a procedurilor tehnologice avansate (planul tehnic al Uzinei „23 August” prevede extinderea procedurilor tehnologice noi pentru cel puțin 50 la sută din volumul pieselor turnate dar s-a ajuns abia la 15—20 la

sută) în cadrul cursurilor de ridicare a calificării se înlocuiește cu lecții teoretice, nelegate de cerințele practice, care vorbesc muncitorilor despre metodele clasice de turnare și nu, în primul rînd, despre cauzele pentru care aici se produc rebuturi.

Intrebarea ne obligă însă să ne întoarcem și la ordinul nr. 60 al ministrului.

Perfecționarea calificării, o acțiune atât de complexă de la o zi la alta, este concepută (și din moment ce ordinul este în vigoare uzinele se conduc după el) de-a dreptul simplist.

Cităm: „Cursurile de ridicare a calificării se organizează pentru completarea cunoștințelor teoretice necesare muncitorilor în vederea trecerii de la o categorie inferioară la una superioară încadrării lor tarifare”.

Comentariile sînt de prisos. Ordinul în cauză este complet depășit și el trebuie înlocuit cu altul care să servească efectiv acțiunii de perfecționare a calificării profesionale a muncitorilor prin precizarea scopului și direcțiilor care determină în etapa actuală conținutul ridicării calificării: investirea tehnică a uzinelor, volumul mare de produse și tehnologii noi ce trebuie asimilate, atingerea parametrilor tehnico-economici planificați pentru fiecare produs realizat etc., și nu, în primul rînd, trecerea de la o categorie de încadrare inferioară la una superioară”.

Cum este demonetizată însușirea tehnicii noi

Avem în față programa cursurilor pentru strungarii din secția locomotive a Uzinei „23 August”. Citim titlurile lecțiilor, surprinși de pe noi noțiunile pe care și le propun să le transmită „Noțiuni generale despre strungărie”; „Cuțite de strungărie (clasificări)”; „Geometria cuțitului”; „Descoperirea strungului” (clasificarea, părți componente); „Operații simple de matematică”; „Noțiuni de teoria așchierii (I)”; „Operații de strunjire”. Prin urmare, o alăturare de cunoștințe teoretice deja știute. Ce este aici nou pentru strungarul calificat în ultimii ani în această meserie? Ce poate fi nou, să zicem, cel puțin pentru strungarul de

categoriile a III-a? Nimic! Aceste cunoștințe le-a învățat timp de 3 ani la școala profesională. Dar pentru cei care sînt încadrați de mult în categoriile a VI-a și a VII-a pentru ce cursurile n-au fost organizate diferențiat? Evident, nimic. Cursul este curs de ridicare a calificării doar cu numele.

În cadrul anchetei am constatat că există tendința generală din partea celor însărcinați cu alcătuirea și avizarea tematicilor de a include în cuprinsul acestora teme generale, că nu există un echilibru normal între cunoștințele teoretice și practice pe care

acestea le propun să le transmită.

Ca să nu mai vorbim că în unele locuri tematicile au fost încărcate și cu lecții de matematică elementară. Astfel, la Uzinele „Semănătoarea”, la secția școlărie, toate cursurile au lecții despre împărțirea cercului în părți egale, forjorii vor face ore de aritmetică (operații simple, fracții) și, de asemenea și strungarii din secția a II-a mecanică.

Nu constituie prezența unor astfel de teme o bagatelizare a cursurilor? Admițind că sînt muncitori (dar cîți?) care au nevoie de asemenea cunoștințe, ce interes vor prezenta ele pentru ceilalți cursanți, majoritatea absolvenți ai școlilor profesionale, unii absolvenți sau elevi ai liceelor serale? Alții se întorc în tematicile lecțiilor care le fac să crezi că te afli în fața unui începător în meserie, poate nici chiar atât.

Căci ce fel de meseriaș este muncitorul care nu cunoaște operația de formare a miezurilor? (turnătorie oțel — Uzina „23 August”) ajustorul care nu cunoaște clasificarea piilor (secția școlărie de la „23 August”), strungarul care nu are noțiuni elementare despre mecanismul tehnic (secția mecanică — Uzina „Semănătoarea”) Fiasco-ul acestor lecții este asigurat dinainte.

Mai insistăm și asupra unei alte probleme: legarea temei teoretice de aspectele practice de la locul de muncă. Am asistat la UREMOAS la un curs de perfecționare a controlorilor. Tema: „Proprietăți mecanice, chimice și tehnologice ale metalelor”. Ne-am fi așteptat să urmărim o lecție „pe viu” cu exemplificarea proprietăților metalelor la produsele realizate în uzină (pe care de fapt cursanții le controlează). Am fost martorii unei lecții care n-a ieșit cu nimic din sfera noțiunilor teoretice. Controlorii aveau nevoie de analizele fenomenelor practice ale temei pentru a putea să decidă mai exact și mai rapid ce comenzi au aceste proprietăți asupra calității pieselor. Lecția a fost, ca să ne exprimăm în termeni specifici, un rebut pe care s-a pus ștampila superficialității.

Ce relevă cele relatate? Comodate în gîndire și formalism din partea celor care elaborează astfel de tematici: superficialitate și lipsă de răspundere din partea comisiilor de avizare (dacă, bineînțeles, activează); demonetizarea noțiunilor de tehnică nouă în fața muncitorilor care sînt o

bligăți să audă mereu aceleași și aceleași lucruri, să afle drept „noutăți” probleme arhicunoscute.

Astfel de tematici nu constituie o bază pentru perfecționarea calificării profesionale.

Caracterul dinamic, eficient, al cursurilor de ridicare a calificării este asigurat nu prin numărul

O definiție: lectorul — pionul central. Realitatea însă o infirmă

Pionul principal pe tabla de șah a perfecționării calificării profesionale este și trebuie să fie lectorul. El trebuie să fie în primul rînd un om cu o competență tehnică recunoscută și un bun pedagog. Deficiențele înfîntate în cuprinsul unor tematici, în cadrul unor lecții și cursuri la care am asistat, ne-au îndemnat să facem o statistică: cîți ingineri predau în cele circa 150 de cursuri din cele 4 uzine anchetate?

A fost greu să alcătuim o statistică exactă (pentru că nu se cunoaște nici măcar această situație!) dar numărul inginerilor lectori nu depășește în nici un caz proporția de 50 la sută. De ce?

— Cadrele ingineresti încearcă pe orice cale să se sustragă de la munca de lector — primim explicații de la birourile de învățământ. Sîntem obligați să încredințăm această sarcină în cea mai mare parte maistrilor.

Ajungem, cu aceasta, în fața unui adevărat paradox. Cursurile de ridicare a calificării sînt chemate să ofere muncitorilor cunoștințe despre procesele tehnologice noi, despre metodele de muncă avansate, despre utilajele noi intrate în uzină, într-un cuvînt despre ceea ce trebuie să facă aceștia pentru creșterea eficienței activității economice a uzinei, și oamenii care prin atribuțiile lor profesionale răspund de rezolvarea acestor sarcini se echivează de la munca de lector. Munca inginerului — fie el proiectant, tehnolog sau simplu inginer în secție — nu poate fi separată nici o clipă de nivelul de cunoștințe tehnice ale omenilor cu care lucrează. El este deci direct interesat și direct răspunzător de pregătirea acestora.

— Imi dau seama că nu obțin rezultate prea bune la cursul pe care-l conduc — spunea ing. A. Volanschi de la Uzina „23 August”. Dar ce pot să fac eu mai mult? Muncitorii cu categorii mici nu vor să le frecventeze.

— Sîntem de acord cu tovarășul inginer că mobilizarea la unele cursuri lasă de dorit (și asupra acestei probleme vom mai reveni). Dar a fi convins că faci o muncă formidabilă și a accepta s-o desființezi mai departe așa, a-juși la o dublă abatere: compromiși o acțiune de care se așteaptă rezultate și arunci o lumină nefavorabilă chiar asupra pregătirii tale de inginer.

Cazul de mai sus este un „original” cu multe copii în cele patru uzine. Unii lectori, înzindu-se de anumite greutăți, în loc să coră concursul conducerii uzinei, conducerii secțiilor, pentru rezolvarea lor, acceptă cu bună știință să facă o muncă formală. Rezultatul? Perpetuarea de la o perioadă la alta a cursurilor de ridicare a calificării lipsite de finalitatea scontată.

Intrebîndu-l pe tovarășul FLORIN PAȘOL, maistrul principal în secția uzinei a UREMOAS, despre mersul cursurilor, ne-a răspuns aproape pe nerăsuflănt:

— Merg bine, merg bine. Noi n-avem probleme.

Cercetînd activitatea cursurilor am avut surpriza să constatăm alceva: prezența la curs era foarte slabă (din 69 cursanți erau numai 19). Răspunsul maistrului seamănă cu o autoluminare poleită pe care el însuși n-ar trebui s-o accepte.

Am participat la o conferință a lectorilor din Uzina „Semănătoarea”. Cei prezenți au fost invitați să-și spună părerea despre eficiența cursurilor în actuala organizare, dacă ele corespund cerințelor impuse de producție. Nu s-a auzit nici o voce care să susțină că ar trebui altfel procedat, că alceva ar trebui să li se transmită

RIDICĂRII CALIFICĂRII PROFESIONALE!

celor care sînt cuprinși: la cursurile de ridicare a calificării (despre deficiențele cursurilor de la Uzina „Semănătoarea” am vorbit mai sus).

Această atitudine completează de fapt una din explicațiile anacronismului semnalat într-o treabă să constituie cursurile și ce sînt în realitate. De

Rețineți, în primul rînd, această explicație...

Ceea ce te izbește parcînd „catalogele” (existente la majoritatea cursurilor) este marea numără al celor absenți.

În multe locuri am găsit raportul „absenți”—„prezenți” complet răsturnat.

La Uzinele Autobuzul, la cerul de sudori, la temele II și IV au fost prezenți 6 tineri din 23 înscriși, la ora de desen tehnic, la prima expunere, din 18 tineri au venit 3. În secția aparată a Uzinei „23 August”, la lecția din 9 martie, din 30 de cursanți au fost prezenți numai 2.

Avem la îndemînă asemenea exemple cu zecile. Ele constituie cea mai pregnantă expresie a formalismului în care acestea se scaldă. Și mai convîngător este faptul că în mai multe locuri nici nu se ține (deși în voluminosul dosar existent la biroul învățământ figurează și pentru aceste cercuri

aceea, în asigurarea succesului actualilor forme de perfecționare, nu trebuie omis aspectul important al transformării lectorului într-un adevărat pion de transmitere al noului răspunzător pentru ce predă, cum predă și ce rezultate obține la cursurile de ridicare a calificării.

Am înțeles în schimb situații cînd membrii comitetelor U.T.C. nu cunosc frecvența tinerilor la cursuri, unii dintre ei nu participă la cursuri deși au aceleași obligații pentru ridicarea calificării ca și ceilalți muncitori.

Am înțeles o slabă muncă politică în rîndul tinerilor pentru a-i determina să acorde cea mai mare importanță pregătirii lor profesionale.

Cele patru uzine sînt pe teritoriul a trei comitate raionale („16 Februarie”, „23 August” și „N. Bălcescu”). Intervenția acestora în determinarea unei atitudini de răspundere pentru perfecționarea pregătirii profesionale s-a oprit la stadiul informare. Măsurile practice, concrete, sînt așteptate și acum în uzine.

Cauzele slabei frecvențe sînt mai multe (și asupra unora din ele ne-am pronunțat și în celelalte capito-

le) dar una din ele nu trebuie minimalizată deloc. Ea aparține organizațiilor U.T.C. Frecvența cea mai slabă la cursuri o au tinerii.

Secretarii organizațiilor U.T.C. din aceste uzine sînt în stare să-și vorbească ore în șir despre cauzele care nu depind de posibilitățile lor de înălțare. Ba că tematicile nu au fost bine întocmite și pe tineri nu-i interesează lecțiile, ba că programul pentru cursuri nu se respectă. Am înțeles și noi asemenea deficiențe dar n-am înțeles atitudini ferme din partea organizațiilor U.T.C. de a sesiza aceste neajunsuri conducerii uzinei, comitetului de partid.

Am înțeles o slabă muncă politică în rîndul tinerilor pentru a-i determina să acorde cea mai mare importanță pregătirii lor profesionale.

Cele patru uzine sînt pe teritoriul a trei comitate raionale („16 Februarie”, „23 August” și „N. Bălcescu”). Intervenția acestora în determinarea unei atitudini de răspundere pentru perfecționarea pregătirii profesionale s-a oprit la stadiul informare. Măsurile practice, concrete, sînt așteptate și acum în uzine.

Anchetă realizată de Ing. N. UDROIU CONSTANTIN PRIESCU

Pe adresa ministerelor

În întreprinderi se folosesc căi diverse pentru perfecționarea pregătirii profesionale a cadrelor. Ne-am oprit astăzi numai asupra cursurilor de ridicare a calificării, pentru că ele au raza de acțiune cea mai mare și cea mai directă. Ea este determinată de faptul că acestea se desfășoară într-un cadru organizat, au în general un caracter permanent, și se adresează unui număr foarte mare de muncitori.

Așezarea lor pe o bază științifică, cit mai eficientă, are o însemnătate de prim ordin pentru fiecare întreprindere în etapa actuală. Concluziile anchetei noastre ne conduc la următoarele propuneri.

1 Ministerul, pornind de la nivelul actual de tehnicitate al uzinelor, să stabilească direcții clare pentru conducerile întreprinderilor privind telul cum trebuie concepute și organizate aceste cursuri, delimitînd precis competențele și răspunderile la fiecare nivel, serviciu, sector, secție și atelier.

2 Să se asigure un nivel tehnic corespunzător cursurilor prin numirea ca lectori a unor cadre tehnice cu pregătire superioară (ingineri-tehnologi, ingineri-proiectanți, ingineri principali de secție) și numai acolo unde nu există posibilități să se apeleze la maistri și tehnicieni, la muncitori cu experiență.

3 Controlul asupra desfășurării cursurilor, conținutului și eficacității lor, să fie exercitat fie de către serviciile de organizare a producției, fie de către serviciile tehnice. În aceste servicii ar putea să activeze (și într-un caz și în celălalt) o grupă de organizare a calificării și ridicării calificării profesionale.

4 Stabilirea muncitorilor, pentru care se impune într-un moment sau altul să frecventeze aceste cursuri, să se facă de către șeful secției împreună cu maistrul și tehnologii respectivi. În felul acesta frecvența devine o sarcină de serviciu obligatorie și îndeplinirea sau neîndeplinirea ei poate fi tratată ca atare.

5 Brigăzile de specialiști din minister, cînd se depasează în uzine pentru a analiza anumite probleme, să aibă obligatoriu în plan și analize asupra desfășurării cursurilor de calificare și de ridicare a calificării și să stabilească, pe baza situației din uzină, măsuri corespunzătoare.

Fotbal, Handbal, Volei,
Scrimă, Canoa, Baschet,
Box, **MARTI** Omă,
Șah, Popice,
Ciclism, Polo, Tenis,
Natație, Box, Tir, Șah

SPORT

Portarul pitestean Coman, învins de data aceasta, încearcă imposibilul...
Fotografiile paginii VIOREL RABA

„Cupa campionilor europeni” la volei Din nou o finală românească

Ediția 1967 a celei mai mari competiții europene la volei masculin a devenit o competiție deosebită datorită faptului că în finală s-au întâlnit două echipe românești. A doua oară, după înfrângerea Dinamo București în finala din anul trecut, România este din nou reprezentată în finala competiției.

Pe lângă calificarea formei S. K. Lăzăroiu — discipolul lui Lăzăroiu, Avocaș nouăzeci și șase de ani, dar încă în plină formă fizică, confirmă cu prisosință în etajele prestigioase ale clubului Rapid.

De altfel, aceasta este și donata finalistilor exprimate de căpitani celor două echipe.

AUREL DRĂGAN
Rapid: Îi felicităm

CAMPIONATUL CATEGORIEI A LA FOTBAL

...ȘI ASTĂZI CÎND AȘ VREA SĂ LAUD...

De cîțiva ani buni, cam pe la sfîrșitul sezonului, Realul se distanțează în campionat; în primăvara aceasta a avut-o foarte mult și norocul. Și dacă ieri vor mai fi de jure ei încă două duminici, gîndurile care de mai bine de cîțiva luni și nu mai pot merge la stadion nici în ciuda își vor vedea sfîrșitul cu oarecîi, iar noi, cei de pe margine, vom vedea ce n-am mai văzut — cel puțin așa mi s-au dat promisiuni.

Și acum să trecem puțin la analiza meciurilor din cea mai săracă etapă a campionatului. Astăzi, aș vrea să laud lăutul de toate, jocul lui Mihai Miteșiu, despre care, în toamnă, la meciul cu Dinamo București, scriam că alături de formație tehnice, sudață, capabilă să dea peste cap orice mare favorit, au fost duminică, excelent. După ciorba chioară

de Fănuș Neagu

cele imposibile. Golul semnat de el a electrizat pur și simplu galeria dorită de lauri, masată la tribuna doină.

Principalele urmăritoare ale gîrărilor — Universitatea Craiova și Dinamo București, plătite să fi fost de către gîndurile și n-ar fi scutit de slab, Oltenii (pentru prima oară, se spune) și-au parasi lucrurile cu mult înainte de sfîrșitul partidei. Obtenirea și toată lăutul lui de cîntărit (derivat de la nota 5) au făcut un meci de groază: ratări, bîlbăituri, pase la adversar, etc. care ar fi scos din sărite și o mașină de calculat erorile. În buni clienți, timp de 90 de minute, s-au jucat de-a „dă-o-n plopi și ești mai deparie”. Cît despre portarul lor, mă gîndesc că omul ar trebui trimis la handbal.

Portarul pitestean Coman, învins de data aceasta, încearcă imposibilul...
Fotografiile paginii VIOREL RABA

— Ce ne puteți spune despre noul regulament al campionatelor universitare elaborat recent?

Noul regulament de desfășurare a campionatelor universitare, prevăd de întreceri la un număr de 15 discipline sportive; unele dintre acestea au fost incluse avîndu-se în vedere, pe de o parte, criteriile de obiectivele sportului nostru de performanță, iar pe de altă parte, popularitatea de care se bucură în rândul studenților. Este vorba despre natație, canotaj, acrobatică și calăcanerie. Pînă la etapa pe care o organizăm, în funcție de preferințe și tradițiile locale, se vor putea organiza întreceri și la alte discipline, sub forma competițiilor universitare tradiționale (cupa anilor I, cupa „30 Decembrie”, divizia studențească de atletism etc.).

— Ce măsuri are în vedere Direcția dumneavoastră pentru dezvoltarea activității sportive de masă a tineretului universitar?

Acest lucru ne preocupă și am început pe larg la baza materiale, prin amenajarea terenurilor sportive simple pe lângă complexele studențești și cămine, cu investiții reduse și participarea studenților la acțiunile de muncă patriotică. Acrobatică este posibil să amenajăm experimental unele încăperi, dotate cu utilaj simplu și puse la dispoziția studenților, pentru a putea fi practicate câteva tipuri de „circuit” în scopul dezvoltării fizice generale (prin acest „circuit” înțelegînd un grupaj de exerciții la aparate, într-o anumită succesiune).

Pentru aceasta trebuie însă amenajate pe lângă fiecare local de învățămînt baze sportive simple: un teren de baschet, handbal sau volei, o sală cu o masă de ping-pong, câteva aparate gimnastice etc. unde studenții și poată să facă exerciții de gimnastică etc. E necesar ca în fiecare cămin studențesc să se amenajeze o sală cu masa de ping-pong și de șah, câteva saltele, un portic de gimnastică etc. Date fiind condițiile în care se fac studiile pregătirea profesională (unora le cere să lucreze la pînă înaintea cîteva ore în șir) este necesar ca, după fiecare oră eventual, studentul să poată efectua timp de cîteva minute mișcări de relaxare. În alte țări există o mare varietate de materiale sportive destinate acestui scop: corzi elastice, extensoare, bare care se montează la canaturile ușii ș.a. Studierea acestei experiențe, precum și o largă consultare a specialiștilor din țara noastră, ar oferi șansele valoroase pentru diversificarea producției de materiale sportive adecvate.

— Ce măsuri are în vedere Direcția dumneavoastră pentru dezvoltarea activității sportive de masă a tineretului universitar?

— Ce ne puteți spune despre noul regulament al campionatelor universitare elaborat recent?

Noul regulament de desfășurare a campionatelor universitare, prevăd de întreceri la un număr de 15 discipline sportive; unele dintre acestea au fost incluse avîndu-se în vedere, pe de o parte, criteriile de obiectivele sportului nostru de performanță, iar pe de altă parte, popularitatea de care se bucură în rândul studenților. Este vorba despre natație, canotaj, acrobatică și calăcanerie. Pînă la etapa pe care o organizăm, în funcție de preferințe și tradițiile locale, se vor putea organiza întreceri și la alte discipline, sub forma competițiilor universitare tradiționale (cupa anilor I, cupa „30 Decembrie”, divizia studențească de atletism etc.).

— Ce măsuri are în vedere Direcția dumneavoastră pentru dezvoltarea activității sportive de masă a tineretului universitar?

— Ce măsuri are în vedere Direcția dumneavoastră pentru dezvoltarea activității sportive de masă a tineretului universitar?

— Ce măsuri are în vedere Direcția dumneavoastră pentru dezvoltarea activității sportive de masă a tineretului universitar?

Ce fac și mai ales ce nu fac Cluburile sportive studentești

— Ce ne puteți spune despre noul regulament al campionatelor universitare elaborat recent?

— Ce măsuri are în vedere Direcția dumneavoastră pentru dezvoltarea activității sportive de masă a tineretului universitar?

— Ce măsuri are în vedere Direcția dumneavoastră pentru dezvoltarea activității sportive de masă a tineretului universitar?

— Ce măsuri are în vedere Direcția dumneavoastră pentru dezvoltarea activității sportive de masă a tineretului universitar?

— Ce măsuri are în vedere Direcția dumneavoastră pentru dezvoltarea activității sportive de masă a tineretului universitar?

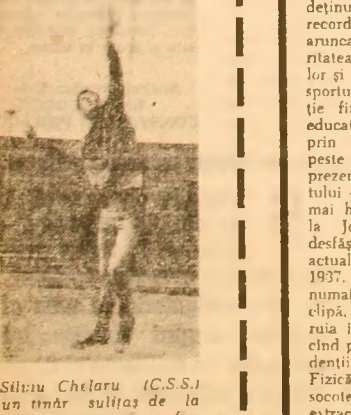
HANDBAL

„Dinamo” București nu a confirmat așteptările

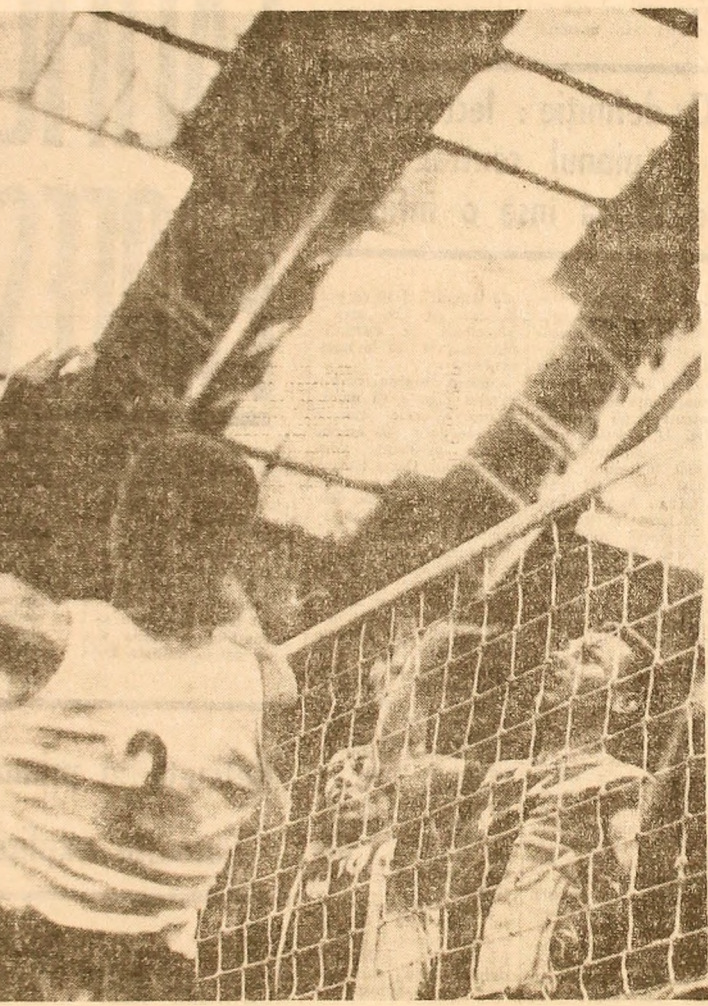
Duminică seara în sala sporturilor de la Floreasca în primul meci al semifinalelor „Cupei campionilor europeni” la handbal masculin, echipa Dukla Praga a învins cu scorul 10-7 (4-3) echipa Dinamo București. Oaspeții au desfășurat un joc bun, repurtind o meritată victorie. Dinamoviștii au avut numeroase ocazii de a înscrie. Ei au trimis de 5 ori balonul în bară. Returul va avea loc la 16 aprilie la Praga.

„Cupa Voința” la ciclism

Sîmbătă și duminică s-au disputat pe șoseaua București-Ploiești întrecerile competiției de ciclism pentru „Cupa Voința”. Prima probă, în lungime de 80 km, a fost câștigată de Gh. Moldoveanu — în 49' 51" (medie orară 43,620 km) (care a dispus în ordine de I. Cosma și C. Grigore. Duminică, pe o distanță de 120 km, a avut loc cea de a doua etapă câștigată de sprinterul final de C. Dumitrescu, cronometrat în 2h 54' 02" (medie orară 41,300 km). Urma: în clasament C. Grigore, Gh. Suciu, Șt. Suciu, Gabriel Moiceanu, toți în același timp cu învingătorul.

Silviu Chelaru (C.S.S.) un timp silitas de la care se așteaptă confirmări

Va reedita Rapid jocul excelent din semifinale, în fața echipei Dinamo în noua „ediție românească” a C.C.E. la volei?

„VITEZA PICIOARELOR NU SUBȚIAZĂ OBRAZUL”

Articolele „Viteza picioarelor nu subțiază obrazul...” și „Rabatul făcut vieții sportive — tribut greu performanțelor” publicate, recent, în paginile ziarului „Știința tineretului” au provocat o vie și binevenită dezbatere. În ce mă privește, aș vrea să-mi spun și eu părerea.

Cu un deceniu în urmă, am deținut titlul de campion și recordman al țării în proba de aruncare a ciocanului. Ca majoritatea dintre „eroii” stadioanelor și eu am îndrăgit de timpuriu sportul. Profesorul meu de educație fizică, Cornel Morțun, un educator și pedagog minunat, prin minile cărui am trecut peste 80 de generații de elevi, prezent și azi în mijlocul tineretului — ne-a recomandat pe cei mai buni din clasă, ducîndu-ne la Jocurile Balcanice ce se desfășurau pe Stadionul ANEF, actualul „Republicii”. În anul 1937, Aveam 12 ani și eram numai ochi și urechi. Din acea clipă, am îndrăgit atletismul, căruia i-am rămas fidel și astăzi, cînd pregătesc, tot la atletism, studenții Institutului de Cultură Fizică Pentru a ajunge campion socialist că nu am făcut lucruri extraordinare, așa cum poate și

ECOURI

A ȘTI SĂ RENUNȚI

lucruri, nu le-am pierdut nici o clipă din vedere și de aceea, din ce în ce mai conștient, mi-am dat seama că „secretul” succeselor în orice domeniu nu se rezumă doar la timpul strict de pregătire (de pildă, la cele două ore de antrenament repetate de 3-4 ori pe săptămîni). Cînd dorim să realizăm ceva cu pasiune, cînd vezi un țel în perspectivă, trebuie să trăiești orice clipă cu gîndul la el. Poate această convingere, la care am ajuns, mă devreme decît alții, mai talentați poate decît mine, m-a ajutat să-mi realizez multe visuri îndrăznețe și să am tot atîtea satisfacții (8 ani consecutiv campion republican, 8 recorduri, multe victorii internaționale etc.).

Repartizarea judicioasă a timpului de muncă, m-a preocupat permanent. Pentru că școala și stadionul îmi solicitau eforturi serioase, timpul liber trebuia să-l drămuiesc foarte atent. Distracțiile, spre deosebire de alți tineri la care ocupă un loc predominant, la mine se aflau undeva la periferia preocupărilor. Tutunul, băuturile alcoolice, și mai ales petrecerile prelungite în noaptea, nu fac „casă bună” cu activitatea sportivă. În general dînzărești să realizezi ceva cu sportul. Am preferat, pentru afectat pregătirii, cu cheluri și distracții desuete, tinărul amănunțit de ciocan, Virgil Tibuleschi, un autentic talent, posesor al unor calități excepționale, merge, în performanțele sportive, ca racul. Timpul nu e iremediabil pierdut ca acest atlet să se regăsească. Alți tineri ca Mircea Pascu sau Valeriu Bufanu, ne oferă și ei exemple de sportivi ce duc o viață ușuratică, irresponsabilă, care pe undă trec creează veșnic probleme. Rezultatele pe care le obțin, slabe în regres, sînt în deplină concordanță cu aceste trăsături de care aminteam.

Aici e cazul să abordăm încă un aspect al problemei care vizează atribuțiile, responsabilitatea antrenorului. Pentru că, un bun antrenor trebuie să se preocupe și să cunoască și aceste lucruri; neglijarea lor sau neconștientarea lor îl va dezorienta în aprecierea eficienței procesului de pregătire. Și în al doilea articol citat, datorat antrenorului Lixandru Pandele sînt numeroase exemple care demonstrează că antrenorul trebuie să înțeleagă că un factor la fel de important, și care de fapt constituie „cheia” succeselor, este educația sportivilor pe care-i pregătești, urmată de autoeducație și perfecționare continuă. În condițiile actuale, cînd rezultatele sportive ating culmi nebanuite, campionilor li se cere, în primul rînd, să fie talentați. Să aibă calități fizice și psihice deosebite, iar antrenorul să se ocupe de muncă de calitate în pregătire, în acest proces complex să imbuc amănunțit toți factorii și să cunoască toți parametri. Fără un nivel intelectual ridicat, sportivul zilelor noastre nu și putea valorifica la adevărată valoare posibilitățile.

Lector univ. DUMITRU CONSTANTIN
maestru al sportului

Interviul nostru cu tovarășul lector univ. Alexandru Forțu

— Ce ne puteți spune despre noul regulament al campionatelor universitare elaborat recent?

Noul regulament de desfășurare a campionatelor universitare, prevăd de întreceri la un număr de 15 discipline sportive; unele dintre acestea au fost incluse avîndu-se în vedere, pe de o parte, criteriile de obiectivele sportului nostru de performanță, iar pe de altă parte, popularitatea de care se bucură în rândul studenților. Este vorba despre natație, canotaj, acrobatică și calăcanerie. Pînă la etapa pe care o organizăm, în funcție de preferințe și tradițiile locale, se vor putea organiza întreceri și la alte discipline, sub forma competițiilor universitare tradiționale (cupa anilor I, cupa „30 Decembrie”, divizia studențească de atletism etc.).

— Ce măsuri are în vedere Direcția dumneavoastră pentru dezvoltarea activității sportive de masă a tineretului universitar?

Acest lucru ne preocupă și am început pe larg la baza materiale, prin amenajarea terenurilor sportive simple pe lângă complexele studențești și cămine, cu investiții reduse și participarea studenților la acțiunile de muncă patriotică. Acrobatică este posibil să amenajăm experimental unele încăperi, dotate cu utilaj simplu și puse la dispoziția studenților, pentru a putea fi practicate câteva tipuri de „circuit” în scopul dezvoltării fizice generale (prin acest „circuit” înțelegînd un grupaj de exerciții la aparate, într-o anumită succesiune).

Interviul realizat de VIOREL RABA

DE PESTE HOTARILE

Opinii in favoarea schimburilor Est-Vest

Cauzele incendiului din cabina „Apolo“

După șase săptămâni de cercetări, la Washington a fost dat publicității raportul oficial al Comisiei de anchetă asupra incendiului izbucnit la 27 ianuarie la Cape Kennedy într-o cabină spațială „Apolo“ și care a provocat moartea cosmonauților Virgil Grissom, Edward White și Roger Chaffee.

Apocand că „este foarte probabil ca deficiența inițială să nu fie cunoscută niciodată“, autorii raportului afirmă că incendiul a fost provocat, probabil de un scurt circuit produs în partea stângă a planșului cabinei unde se află sistemul de control al alimentării cu oxigen. „Scurt circuitul a rezultat, pe cât se pare, din funcționarea defectuoasă sau dintr-o deficiență minoră a echipamentului electronic, sau din deteriorarea izolației cablurilor“.

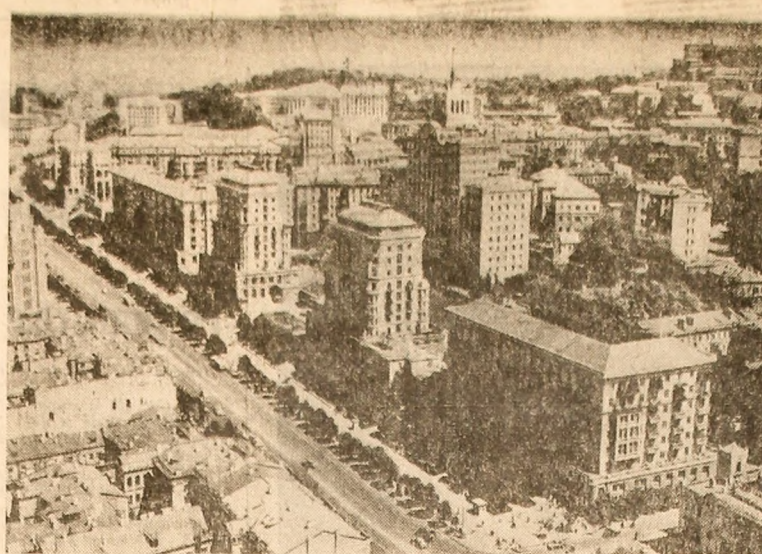
Cele 3.000 de pagini ale raportului conțin după cum arată agenția Associated Press numeroase critici la adresa Administrației naționale pentru problemele aeronautice și cercetarea spațiului cosmic și la adresa firmelor care au livrat instalațiile folosite în cabina „Apolo“. Astfel, raportul relevă „numeroase deficiențe în proiectarea, executarea și controlul de calitate“ a echipamentului cabinei.

Raportul conține, de asemenea, recomandări pentru înlăturarea lipsurilor constatate.

Raportul oficial al comisiei de anchetă asupra catastrofei de la Cape Kennedy, a declarat congresmenul Olin Teague, constă „un act de acuzare“ la

adresa Administrației naționale pentru problemele aeronautice și cercetarea spațiului cosmic, precum și la adresa principalilor furnizori ai instalațiilor cabinei, societatea „North American Aviation“ Teague, președintele subcomisiei Camerei de Reprezentanți pentru problemele spațiale, a declarat că a fost surprins de neglijența manifestată de N.A.S.A. și de societatea menționată în ce privește securitatea cosmonauților.

Senatorul Clinton Anderson, președintele Comisiei senatuale pentru aeronautică și spațiul cosmic, a declarat, la rândul său, că raportul a relevat existența unor proceduri și practici periculoase atât din partea N.A.S.A., cât și a firmelor furnizoare.

U.R.S.S. — Imagine din centrul Kievului, Kreslatie

20 DE ANI Aniversarea Comisiei economice a O.N.U. pentru Europa

In urmă cu 20 de ani, în aprilie 1947, lua ființă unul din cele mai importante organisme regionale ale Organizației Națiunilor Unite: Comisia economică a O.N.U. pentru Europa.

Conform Cartii Națiunilor Unite, de problemele de ordin economic, social, cultural, educativ, sanitar și altele, care sînt de competența O.N.U. se ocupă în mod curent Consiliul Economic și Social. Dat fiind complexitatea problemelor și întinderea ariei geografice, Consiliul Economic și Social și-a creat o serie de organe prin care se numără și comisiile economice regionale. Apariția acestor comisii a fost determinată, de asemenea, de necesitatea resimțită de statele membre de a studia și a analiza multilateral o serie de probleme și fe-

nomena de ordin economic pe o bază regională, precum și aspectele schimburilor comerciale dintre țările unei anumite regiuni cit și între acestea și restul lumii.

În primii ani ai activității sale, Comisia economică a O.N.U. pentru Europa s-a ocupat, în special, de problemele refacerii economiei europene distruse în mare parte în perioada celui de al doilea război mondial și de facilitarea colaborării în domeniul economic, tehnic și științific. Dezvoltarea și apariția unor noi ramuri ale industriei a făcut necesar ca în cadrul comisiei să ființeze organe subsidiare pe o problematică foarte variată: energie, siderurgie, cărbune, gaze, chimie, lemn, agricultură etc. Acumularea unei experiențe colorate de-a lungul celor 21 de sesiuni, a atras în numeroase cazuri citirea activității comisiei în diferite rapoarte prezentate Adunării Generale sau la reuniunile Comitetului Economic și Social. Comisia a dat posibilitatea statelor membre să confrunte experiența lor în diferite domenii, contribuind deopotrivă la stringerea legăturilor economice dintre Est și Vest, ca și la realizarea programului O.N.U. de sprijinire a țărilor în curs de dezvoltare.

Republica Socialistă România a contribuit activ la lucrările sesiunilor Comisiei economice a O.N.U. pentru Europa. Din inițiativa țării noastre au fost adoptate rezoluții menite să contribuie la intensificarea colaborării țărilor membre. România a fost una din țările care au propus crearea comitetului gazdului, includerea în sfera de activitate a Comisiei a problemelor chimice, petrochimice și petrolului. Au fost primite

cu interes propunerile românești privind organizarea de colloquii internaționale pentru dezvoltarea industriei cu participarea unor reprezentanți ai țărilor în curs de dezvoltare, studiul asupra piețelor chimice etc.

Din cele 11 documente adoptate în una-minitate la ultima sesiune a comisiei trei au fost inițiate de țara noastră, iar la alte trei România a fost coautoare.

Documentele adoptate la propunerea țării noastre se referă la activitatea Comisiei în raport cu rezoluția din 1965 a Adunării Generale a O.N.U. cu privire la relațiile de bună vecinătate și cooperare dintre țări, avînd regimuri sociale și politice diferite, la organizarea „Anului turistic internațional“ și la dezvoltarea turismului pe plan european, la pregătirea colloquiului mondial al industrializării. Largul interes față de aceste inițiative s-a exprimat în aderarea a numeroase țări, în calitate de coautoare, la proiectele prezentate de România. România a participat, de asemenea, la redactarea unor rezoluții privind aniversarea a 20 de ani de la înființarea Comisiei economice a O.N.U. pentru Europa; cooperarea diferitelor organe de conducere a O.N.U. în domeniul comerțului, tehnicii.

În Europa se afirmă puternic năzuințele către întărirea relațiilor economice între țările continentului, pe baza respectării suveranității și independenței naționale, a deplinei egalități și a avantajului reciproc. Sînt jubilară a Comisiei ca prilegiu o nouă afirmare a eforturilor pentru dezvoltarea colaborării europene și internaționale.

IOAN TIMOFTE

● PE SCURT ● PE SCURT ● PE SCURT ● PE SCURT ● PE SCURT ● PE SCURT

● IN CAPITALA R. P. Mongole au luat sfîrșit lucrările Congresului al IX-lea al Uniunii Internaționale a Studenților. Ca președinte al U.I.S. a fost reales Zbynek Vokrouhlicky.

● SENATUL Congresului Național Chilian a aprobat în una-minitate o rezoluție prin care cheamă guvernul la reluarea relațiilor comerciale cu Cuba. Chile și-a întrerupt relațiile comerciale cu Cuba în baza unei hotărîri a Organizației Statelor Americane.

● POSTUL de radio Bagdad a anunțat că societatea Iraq Petroleum Company a plătit duminică guvernului irakian suma de 2168.000 lire sterline reprezentînd o parte din redevențele datorate de I.P.C. Irakului conform unui acord semnat recent. Pînă în prezent I.P.C. a achitat 21.124.000 lire, din totalul acestor redevențe ce însumează 40 milioane lire, iar Khaled Al-Shawi, ministrul de finanțe ad-interim a declarat că Irakul așteaptă să-l fie achitată întreaga sumă.

● VICEPREȘEDINTELE S.U.A. Hubert Humphrey, și-a încheiat luni dimineața turneul său vest-european. El a părăsit Bruxellesul, ultima etapă a turneului, pentru a se reîntoarce la Washington.

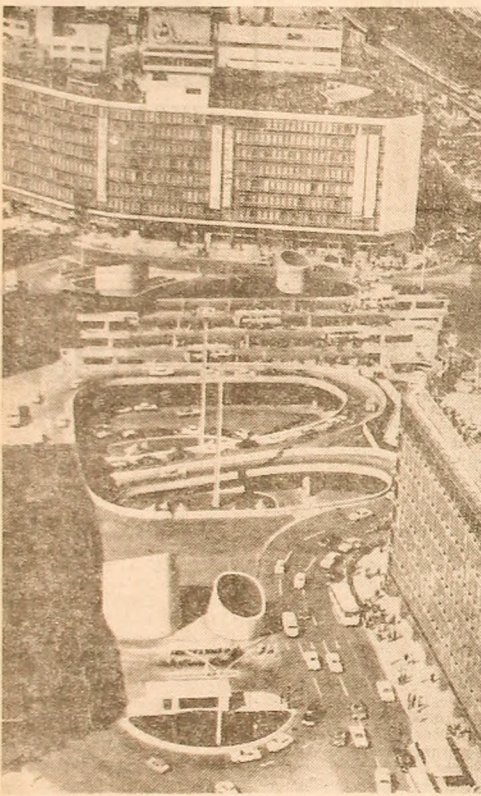
● PREȘEDINTELE Indiei, Sarvepalli Radhakrishnan, a anunțat duminică intenția sa de a se retrage la 12 mai a.c., o dată cu expirarea mandatului său prezidențial. Corespondentul agenției France Press menționează că, potrivit unor surse informate, oportunitatea a hotărît să sprijine candidatura la președinția republicii a lui Kola Suddarao, președintele Curții Supreme. Aceleași surse menționează că premierul Indira Gandhi ar dori să obțină sprijinul pentru candidatura lui Zakir Hussain, actualul vicepreședinte al țării.

● POSTUL de radio Bagdad a anunțat că societatea Iraq Petroleum Company a plătit duminică guvernului irakian suma de 2168.000 lire sterline reprezentînd o parte din redevențele datorate de I.P.C. Irakului conform unui acord semnat recent. Pînă în prezent I.P.C. a achitat 21.124.000 lire, din totalul acestor redevențe ce însumează 40 milioane lire, iar Khaled Al-Shawi, ministrul de finanțe ad-interim a declarat că Irakul așteaptă să-l fie achitată întreaga sumă.

● KUBITSCHEK fusese privat de drepturile politice pe timp de zece ani de către fostul guvern brazilian, condus de președintele Castello Branco, la puțin timp după răsturnarea de la putere a președintelui Joao Goulart, în 1964. În cercurile politice braziliene se consideră, că înapoierea în țară a lui Kubitschek trebuie interpretată ca un factor favorabil „reconcilierii naționale“.

● DIN LOCALITATEA franceză Lingreville (Departamentul Manche) s-a anunțat că pata de petrol ce acoperă apele oceanice ca urmare a naufragiului vasului gigant „Torrey Canyon“, a atins țărmul Franței. Stratul de petrol nu mai este compact, ci se prezintă sub forma unor pete mici gelatinoase, de culoare închisă. Unități ale forțelor aeriene și maritime franceze au fost mobilizate pentru a împiedica extinderea petelor de petrol. În acest scop, în zona amenințată de poluare au fost instalate stații de poluare din material plastic.

● SITUATIA se menține încoordonată în regiunea localității Marl (situată la 64 kilometri sud-vest de Nicosa), unde a avut loc duminică o nouă ciocnire între cipriiți greci și cipriiți turci. Unități britanice și suedeze din cadrul forțelor O.N.U. staționate în Cipru, au intervenit pentru a pune capăt schimbului de focuri.

JAPONIA — Piața Shinjuku din Tokio

Guvernul de la Pretoria n-a respectat niciodată vreo recomandare a O.N.U. — sau a altui for internațional — în legătură cu Africa de sud-vest; orice hotărîre cu privire la acest teritoriu era pur și simplu ignorată. Tactica a fost aplicată cu consecvență. Vorster și al săi reîncing în formula ignorării în speranța că aceasta ar fi calea care le mai putea prelungi cit de cit stăpînirea asupra Africii de sud-vest. O.N.U. din 27 octombrie 1966, care anula mandatul Pretoriei asupra teritoriului sud-vest african.

le practice care să permită populației din teritoriul respectiv să-și exercite dreptul la autodeterminare și independență. S-a hotărît ca rezultatele cercetărilor Comitetului, consemnate într-un raport, să fie dezbătute în cadrul sesiunii extraordinare a Adunării Generale a O.N.U. care se va deschide la 21 aprilie.

„de a întocmi un studiu aprofundat“ asupra situației teritoriale sud-vest africane și să elaboreze pe baza sa o hotărîre în care să se stabilească în ce condiții populația de aici ar putea ajunge la autodeterminare și independență. Numeroși membri ai Comitetului și în primul rând în primii opt membri ai Comitetului, și-au manifestat dezacordul cu acest proiect.

O.N.U. să creeze un Consiliu de administrație care să prelucereze teritoriul și să elaboreze pe baza sa o hotărîre în care să se stabilească în ce condiții populația de aici ar putea ajunge la autodeterminare și independență. Numeroși membri ai Comitetului și în primul rând în primii opt membri ai Comitetului, și-au manifestat dezacordul cu acest proiect.

vernul R.S.A. și-a anunțat recent intenția de a crea în Africa de sud-vest un așa-numit „teritoriu autonom“, rambolând, pe undeva pe la granița cu Angola. Aceasta nu reprezintă însă nimic altceva decît crearea unui bastion (rezervație pentru populația de culoare) de alături de cele existente în Republica Sud-Africană. Grupul țărilor afro-asiatice membre ale O.N.U. au condamnat în țările proleotice „Ovamoland“. Într-un comunicat dat recent publicității, grupul afro-asiatic arată că proiectul este ilegal, deoarece mandatul R.S.A. asupra teritoriului a fost înfrîngut prin el însăși guvernul de la Pretoria aruncîndu-se să ignore responsabilitatea O.N.U. asupra Africii de sud-vest. Planul așa-zisului „guvern autonom“ se arată în comunicat, prezintă o extindere a poliției de apărare și urmărirea divizarea teritoriului, pentru a menține dominația rasistilor sud-africani.

Africani! așteptați de la politica extraordinară a O.N.U. măsuri concrete care să ducă la aplicarea rezoluției din octombrie și la obținerea de către Africa de sud-vest a independenței de stat.

ION D. GOIA

Casa Albă a pregătit un preliudiu patologic pentru Punta del Este. La „ranch“-ul din Texas al președintelui au fost invitați ambasadorii latino-americani cărora li s-a oferit un neașteptat prilej de a evada din monotonia vieții diplomatice a Washingtonului. Reporterii cu trecece pe lângă lucrări au notat kilogramele de carne consumate, evidențind maxime dărnice a serviciilor administrative ale Casei Albe. Dar gazele au vădit preocupare nu numai pentru partea gastronomică. Un „western“ a fost montat sub supraveghere prezidențială pentru a introduce pe câmpul în atmosfera texană a unei epoci istorice cu destule rezonanțe actuale. Banchet, spectacol, promenadă — Casa Albă s-a dovedit generasă cu câștigul ei. Fiecare seceventă a întinării fusese calculată pentru „îmbunătățirea climatului“. Washingtonul dorește să se dea uitării amintiri mai îndepărtate și mai recente. Totuși câteva kilograme de carne, un „western“ plus o risipă de zimete și fraze binevoitoare pot sterge din memoria istoria tragică consumată la Santo Domingo?

Do pe strășile capitalei domnicane au dispărut pușcași marini purtînd inscripția atît de cunoscută prin aceste lucruri „U.S. Army“. Cel care au poposit în încercatul oraș n-au mai descoperit nici tancurile, nici haricadele, nici sîrma ghimpată care mutila străzile. Reportorul de la NEW YORK POST observa tineri pe scutere în compania unor fete atrăgătoare, lustragii neobișnuiți care pentru zece cenți transformă pantofii într-o veritabilă oglindă și, într-un elan liric, nota că „Iriza mării plapătînd frunzelor palmierilor“. Dar confratele american nu se lăsa, totuși, înșelut de aparențe. Punînd punct descrierilor romantice, afirma categoric că „La Santo Domingo nu este liniște“. Este adevărat, împuscătorii s-au rărit și ele pot fi auzite mai ales noaptea, la orele cînd orăzul doarme. Linia frontului, o linie marcată prin singele vărsat, a dispărut. Circulația este normală — barierile care închidau străzile, au fost de nisip din spatele cărora pînă moartea, aparțin unu trecut apăsător. Și, totuși, încercările persistă la Santo Domingo.

Dominicanii sîntuți de război și de intervenție, Balaguer le-a promis normalizarea vieții publice, revenirea la calm și legalitate. Promisiunile nu s-au realizat. Liniștea pe care Balaguer pretindea că o va intra în țară este iluzorie. Președintele, a dus la putere prin presiunile lipsite de subtilitate ale Washingtonului, nu își poate permite delicte gesturi simbolice de autoritate. Chemarea la ordine a forțelor de extremă dreaptă care dețin posturi-cheie este anevoioasă. Olfiterii reacționari acționează după hunchul plac. Ei sînt o forță careia Balaguer nu i se poate opune cu eficacitate. Dacă în perioada electorală militarii au stat cuminți în cazarmă, îndată după despuieren ernelor au reapărut în stradă agresivi, dormici să se răfuiești singeros cu adversarii lor de ieri — „constituționaliști“. Atentatele sînt lanț și victimele sînt mereu aceleași — militanți ai stîngii, personalități cu vederi democratice. Autorii atentatelor sînt de multe ori cunoscuți. Uneori, ajung chiar în miinile poliției. Dar numai pentru câteva ore. Aviatorii de la San Isidro, carierii general al dreptei, amenință cu represalii și anemica poliție nu îndrăznește să fie fermă. „Astăzi, mai mult ca oricînd, armata reprezintă un stat în stat, o forță necontrolată cu care președintele republicii trebuie să parlamenteze de la egal la egal“, scrie LE MONDE DIPLOMATIQUE. În aceste împrejurări, peste Santo Domingo tronează nesiguranta, actele de violență se înmulțesc, dat fiind toleranța autorităților. Generalul Imbert Barrera, împotriva căruia s-a săvîrșit un atentat, devalua că oamenii ex-dictatorului Trujillo completează pentru a acapara puterea. O stare de tensiune a pus stăpînire pe oraș.

Problemele de ordin politic li se adaugă dificultățile economice. „Din punct de vedere economic sîntem pe marginea prăpastiei — afirma fostul președinte Juan Bosch. Șomajul a luat proporții alarmante. Seceta și cîcilonul lînes au diminuat posibilitățile exportului de zahăr, cafea și cacao. Deficitul bugetar va atinge, probabil, 113 milioane pesos. Datoriile externe reprezintă 400 milioane dolari. La Santo Domingo, oficialii se adresează chemării la austeritate. Dar pe seama cui se realizează austeritatea? Monopoliurile străine și bogățiile locale continuă afacerile lor rentabile.

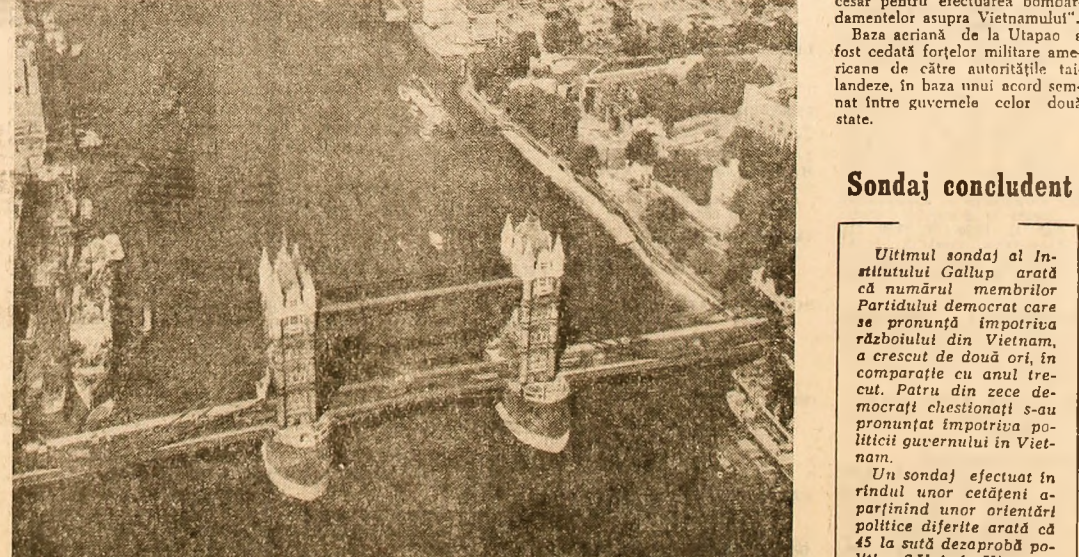
Instabilitatea își are originea în amestecul Washingtonului. Fără intervenția nord-americană, mica republică insulară și-ar fi redobîndit liniștea. Prezența americană (de asta dată, camuflată), este la fel de puternică ca și în zilele cînd 30.000 pușcași-marini împingeau străzile din Santo Domingo. „Adevăratul stăpîn în țara mea sînt Statele Unite — declara Juan Bosch. Am spus-o în ziua debarcării pușcașilor-marini și o repet acum...“

Dar despre toate acestea nu s-a vorbit nici la petrecerea din „ranch“-ul prezidențial și, pe semne, nu se va vorbi nici la Punta del Este... EUGENIU OBREA

Primele „B-52“ mutate la Utapao

La baza militară aeriană Utapao, din sudul Taiwanului, au aterizat luni dimineața primele trei bombardiere strategice americane de tipul „B-52“, strămutate de la baza militară din insula Guam.

Potrivit unui declaraj al comandamentului militar american din Vietnamul de sud, pînă la sfîrșitul lunii aprilie la această bază vor mai fi aduse două asemenea avioane din Guam. Bombardierele staționate la Utapao vor fi folosite de aviația americană în raidurile de bombardament întreprinse asupra pozițiilor sud-vietnameze și asupra teritoriului R. D. Vietnam. Scopul strămutării lor este, după cum afirmă comandamentul american, de „a scurta timpul de zbor necesar pentru efectuarea bombardamentelor asupra Vietnamului“. Baza aeriană de la Utapao a fost cedată forțelor militare americane de către autoritățile taiwaneze, în baza unui acord semnat între guvernele celor două state.

ANGLIA — Vedere panoramică a podului londonez de peste Tamisa